

*Dünya hayatının en şerefli ve en değerli işi, gönülleri Hakk'a uyarıp (irşad ederek),
duygu ve düşünceleri Allah ile buluşturmadır. Çünkü şuur sahibi bütün varlıkların
yaradılış gayesi Allah'ı tanımak ve O'na ibadet etmektir.*

BİR MÜRSİD OLARAK
HZ. MUHAMMED (S.A.V)

İRŞAD

KUTLU DOĞUM ÖZEL SAYISI 2010
mevlana.org.tr

KARABAŞ-İ VELİ TEKKESİ KÜLTÜR MERKEZİ

16.Yüzyılda Halvetiye Tarikatına bağlı olarak h.957 /m.1550 yılında vefat eden Şeyh Yakub Çelebi tarafından Şemsettin (İbrahim paşa) mahallesinde kurulmuştur. Bu kişinin, Tecvid-i Karabaş adlı bir kitabı bulunduğu için tekke Karabaş adını almıştır. 19.yy'dan itibaren Kadiriye Tarikatının Eşrefiye koluna bağlı Şeyhler tarafından idare edilmiştir.1925 yılında Tekkelerin kapatılmasından sonra semahanesi bir müddet idman yurdu, diğer kısımları ise ev olarak kullanılmıştır. Bursa'da günümüze kadar ayakta kalabilen ender dergâhlardandır.

Dergâhın kuruluşundaki orijinal yapıları günümüze gelemmiştir. Bugünkü semahane ise, kubbe kasnağındaki Fetih suresinin sonunda yer alan Mehmet KARAMANÎ imzalı ketebe altındaki h.1238/m.1822 tarihinde yapılmıştır. Üst katın duvarlarında aşere-i mübeşşere'nin isimleri yazılıdır. Semahanenin doğu tarafında yer alan Hazirede, dergâhta görev yapan meşayihın yanı sıra, Bursa'da resmi görevli başka zevat ile onların eşlerine ait kabirler bulunmaktadır.

Bursa Osmangazi Belediyesi tarafından 2002 yılında başlatılan restorasyon çalışmaları 2005 yılında tamamlanmıştır. Restorasyonu tamamlanan Karabaş-i Tekkesi temsil ettiği kültür ile özdeşleşen Mevlevi Kültürü'nün doyusya yaşandığı bir mekân olarak hizmet vermektedir. Haftanın her günü akşamı sema gösterileri yapılan kültür merkezinde, mekânın kültürümüzle bütünleştiği muhteşem ortamda sunulan ücretsiz çay keyfi ile dinleneceksiniz. Bursalılar burada gerçek huzuru bulacak, sessizliğin ritmini yakalayacak, kültürün ve de tarihin nabzını tutacaklar.

Her yıl Aşure gününde, Kandillerde, Kutlu Doğum, Şeb-i Arus haftalarında ve her sene mayıs ayının son Pazar günü geleneksel Kocayayla Şenliklerinde Sema programları, ayrıca ücretsiz sema ve ney kursları, iftar yemekleri ve çeşitli etkinliklerde sizlerle buluşmaktadır.

İÇİNDEKİLER

Editörden

Resulullah'ın Nurunda Kuran ve Sünnete uyabilmek

"Zeynep KOÇ", "Betül SAYGINER"

Mustafa ÖZBAĞ Beyefendi'den gül destesi *"Gülenay ZİYA"*

Şiir *"Duru TORTU"*

Esmâ-ül Hüsna *"MUSAVVİBE"*

Fethi güzel şehirden dost diyarına
"Sükûtun bendesi"

Peygamberler Tarihi *"Meçhul AKİBET"*

Peygamber (s.a.v)in dört gülü
"Tuanna EBRAR"

İslam da evlilik *"Sıddıkâ"*

Çocuk eğitimi ve Aile *"Bengisu UMMAN"*

Tasavvuf

Ayine *"Rabia ALTINBAŞAK"*

Onlar Yıldızlar *"Deniz SOYLU"*

Onları Tanıyor musunuz?

Bunları biliyor muydunuz?

Fakirin Efkârı *"Gülenay ZİYA"*

Uluslar Arası İlişkiler *"Özgü MUŞTU"*

Hilyeyi Şerif

Salâvat-ı Şerife

Pratik bilgiler

Şifalı Bitkiler

Cilt bakımı *"Sâre Şüheda BAŞAK"*

Sağlık *"Eslem SARIGÜL"*

Özlem'ini duyduğunuz lezzetler

"Hafsa KEVSER"

Kronoloji

Muhammed'ül Emin *"Esmâ YILMAZ"*

EDİTÖR
Özgü MUŞTU

GRAFİK TASARIM
MUSAVVİBE

YAZI İŞLERİ
Gülenay ZİYA

İLETİŞİM ADRESLERİ
www.mevlana.org.tr

SEVGİLİ İRŞAD OKUYUCULARI,

Karanlık devirde tüm kötü işler yapılırken, insanlar günah bataklığında boğulurken, güzellikten çok fazla uzaklaşmış olunan bir sırada *Asr-ı Saadetin gülü* Efendimiz (sav) geldi dünyaya. Teşrifleriyle şereflendirdi her yeri. Bir nurdu O (sav), on bin meleğin üzerinde gökten indirildi. O gece ve o geceden sonra birçok mucize yaşandı. O'nun (sav) güzel kokusu cahiliye insanların taşlaşmış kalplerini yumuşattı.

Peygamber Efendimiz (sav)'in âlemlerin yaratılma sebebi olması hasebiyle tek toplum için gönderilmiş olması düşünülemez. Resulullah Efendimiz (sav)'i diğer bütün peygamberlerden ayıran en büyük özellik bütün insanlığa gönderilmiş olmasıdır. Son peygamber oluşu da tüm benliğiyle örnek teşkil ettiğinin en güzel kanıtıdır. Son sözler, mucizeler O'nunla yaşandı. Tüm peygamberler dileğini nefsi için kullanırken, *Cennet'in Gülü* Efendimiz (sav) ümmetine şefaatçi olmayı istedi. O (sav) ümmetini böylesine sevmiştir.

Nur-i Dilara Efendimiz (sav)'in ahlakı tüm insanlığa güzel bir mirastır. *Rabbin Habibi* (sav), kadınların haklarını gözetken, çocukları seven, her dem adaletle hükmeden bir baba, lider ve arkadaş olmuştur. Daima bu şekilde davranılmasını öğütlerdi. İşte bu asırda da o öğütler algılanmalı, hayat bulmalı. Her sene "KUTLU DOĞUM" uyla takvimlerce belirlenmiş günü kutlarken, Efendimiz (sav)'in nuru aydınlatmalı gönüllerimizi. Efendimiz (sav), hayatımıza, gönlümüze, ahlakımızı, algımıza doğmalı. Her sene geleneksel kutlanan bir merasim olmamalı, kutlu bir an olmalı bizler için. Bir başlangıç, yol olmalı; her bir karesine ahlakını, adaletini, sevgisini, hoşgörüsünü yerleştirdiğimiz. Anlamı kavranmalı, yalnızca bu haftada değil bütün yaşantımız boyunca *Nebi-î Zışan* Efendimiz (sav) parlamalı bizlerde. Günlük, haftalık, aylık değil her âlemde, her yaşantıda *Muhammedî* olmalıyız.

Cihad etmeliyiz... Ateşli silahlarla, toplarla, tüfeklerle, hazır askerlerle değil ama. Öylesine bir cihad olmalı ki bu Adını (sav) kalplere nakşedecek, halini hal edinerek verilen nefeste O'nunla (sav) zikir hissini yaşatacak. O'nun (sav) gibi olunamasa da O'na benzeyen nesiller yetiştirilecek. Her bakan işte bu *Hz. Muhammed* ümmetinden olsa gerek dedirtecek bir cihad olmalı. Kur'an'ın bizlere verdiği ölçülerle irşad ederek ya da bir irşad edene intisap ederek bir yenilenme başlatmalıyız. Kandilimizi yakmalı daha sonra da muhtaç gönüllere ışık olmalıyız. Bir bekleyenimiz var öte âlemlerde, ya biz gitmek için arınmalıyız ya da O'nu yanımıza çağırabilecek, himmet isteyebilecek kadar derin olabilmeliyiz.

Allah Teâlâ'nın Sevgilisi *Habibi Zışan* Efendimiz (sav)'e razı olacağı ümmet olabilmek için bizlere verilmiş her öğüdü ciddiye alıp, Kur'an ve sünnet ışığında şekillenmeliyiz. Yüce Allah'ın övgüyle bahsedip "Ey Ümmet-i *Muhammed*! Siz insanların iyiliği için meydana çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz: İyiliği yayar, kötülüğü önlersiniz, çünkü Allah'a inanırsınız." (Al-i İmran,110) buyurduğu ve görevlendirdiği ümmetlerden olmak için kalbimizi açmalıyız. Zira bu ümmeti en hayırlı yapan; iyiliği emretme, kötülükten sakındırmaya çalışma görevini ifa etme özelliğidir. Allah bizi onlardan eylesin. (Âmin)

*Bu dergiyi hazırlamamızda bizlere maddi ve manevi desteğini esirgemeyen
Üstadımız Mustafa ÖZBAĞ'a şükranlarımızla...
Hû ile Efendim*

RESULULLAH'IN NURUNDA KUR'AN VE SÜNNETE UYABİLMEK

Zeynep KOÇ

Betül SAYGINER

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

İRŞAD YOLUYLA CİHAD

İrşad; doğru yolu gösterme, uyarma, irfan sahibi birisinin bir kimseye tarikatı ve Allah yolunu göstermesi gibi anlamlara gelir. İrşadda; rehberlik, doğru yolu gösterme, hak ve hakikate davet söz konusudur. İrşadda muhatap olan, yani irşad edilecek kimseler Müslümanlardır. Müslümanlara irşad; onlara imanın gereği olan Salih amel ve güzel ahlaki telkin etmektir.

İnsanlık tarihinde doğru veya yanlış hiçbir sistem ve hiçbir nizam büyük kitleler tarafından kendiliğinden kabul edilmemiştir. Herhangi nizam ve ideolojinin kabul edilmesi için mutlaka o nizam ve ideolojinin davetçilerinin bulunması gerekir. Din için de bu bir delilidir.

İnsanları irşadda bulunmak, onların dünya ve ahirette saadet ve selametleri için çalışmak demektir. Bu nedenle insanları irşad önemli bir görev ve hatta emirdir. Kur'an-ı Kerim'de şöyle söylenmektedir:

"Sizden, insanları hayra çağıran, iyiliği emredip kötülükten alıkoyan bir topluluk olsun."
(Al-i İmran, 104)

Bu konuyla ilgili olarak Hz. Peygamber (sav) şöyle buyurmuştur:

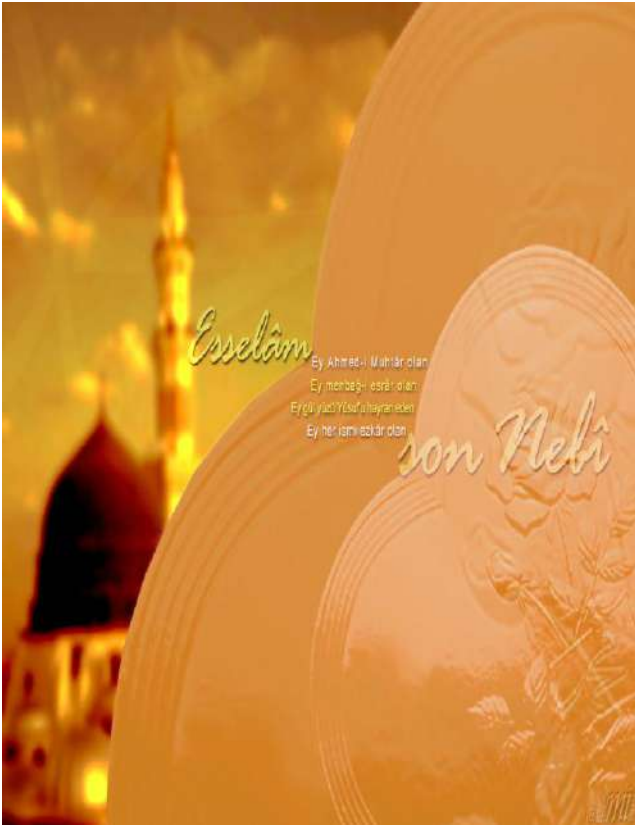
“Günah işleyenlerin bulunduğu bir toplumda önlemeye gücü yeten kimseler olduğu halde bunu engellemezlerse, Allah’ın, kendi nezdinden onların hepsini kapsayan bir azabın gelmesi pek yakındır.” (Ebu Davud, İbn Mace)

Bir başka hadiste de: “Şunu yeminle söylüyorum ki; siz ya iyiliği emreder, kötülükten sakındırmaya çalışırsınız; aksi halde Allah size içinizdeki en kötülerinizi musallat eder. Sonra hayırlılarınız dua eder, fakat duaları kabul olunmaz.” (Ebu Davud, Tirmizi) buyurmuşlardır.

İrşad metodunu ve İrşad sırasında izlenecek yolu Kur’an-ı Kerim şöyle belirlemiştir: “Ey Peygamber! İnsanları Rabbinin yoluna hikmetle ve güzel öğütle davet et. Onlarla en güzel şekilde mücadele et. Şüphesiz ki Rabbin, yolundan sapanı da çok iyi bilir, doğru yolda yürüyenleri de çok iyi bilir.” (Nahl,125)

“Ey Musa ve Harun! İkinizde Firavun’a gidin. Çünkü o çok azdı. Öğüt alacağını veya korkacağını umarak ona yumuşak sözler söyleyin.” (Tâhâ;43,44)

“(Ey **Habibim!**) Allah’ın rahmeti sebebiyle onlara yumuşak davrandın. Eğer sen sert ve katı kalpli olsaydın, şüphesiz insanlar etrafından dağılır giderlerdi. Öyleyse onları affet ve bağışlanmalarını dile. İşlerde onlarla istişare et.” (Ali İmran,159)

Maddeler halinde analiz etmek gerekirse irşad eden kişinin;

- Akılcı olması,
- Yumuşak ve hoşgörülü olması,
- Kolaylığı tercih etmesi,
- Anlaşılır olmak için tekrara önem vermesi,
- Kısa ve mesel uygulaması,
- Ve en önemlisi örnek olması gerekmektedir.

İrşadın etkili olabilmesi için ilk olarak mürşidin (irşad eden) söyledikleriyle amel etmesi gerekmektedir. Aksi halde irşaddan olumlu sonuç alınamayacağı ayette şöyle ifade edilir:

“Ey iman edenler, yapamayacağınız şeyi niçin söyleyip duruyorsunuz?” (Saff,2)

İrşada mürşidin amelini belirtmek üzere İslam bilginleri;

“Ey Rabbimiz bizi ulemâ-ı âlimin ve suleha-i şakirinden eyle.” duasını çokça tekrar etmişlerdir.

Anlamı: “Ey Rabbimiz bizi, bilgisiyle amel eden âlimler ve nimetlere şükür eden Salihler zümresine ilhak et.” (AMİN)

Mustafa ÖZBAĞ Efendi'den gül destesi

İnsanlar zaman zaman Allah'ı tanımada, bilmede, idrak etmede, tesbih etmede, tenzih etmede hatalara ve yanılığlara düştüklerinde Cenab-ı Hak; onlara uyarıcı, müjdeleyici, korkutucu bir peygamber gönderir. Bu Allah'ın adetullahıdır. Cenab-ı Hak **Muhammed-i Mustafa (sav)** Hazretlerini uyarıcı, müjdeleyici ve korkutucu olarak gönderdi. O zaman Allah bize bir peygamber gönderdi. Peki, bu peygamber bize ne getirdi, bizi ne ile öğütledi, ne ile müjdeledi, ne ile korkuttu? Evet, bu peygamber bizi korkuttu. Korkutmanın değişik yönleri vardır. Birinci korku cehennem korkusu, ikinci korku azarlanma korkusu, üçüncüsü ayrılık korkusudur. Peygamber bize bir müjde ile geldi. Müjde ne idi? Cennetti, cennette cemalullahtı, Allah'a vuslattı. İşte bu peygamber kendi diliyle size iki şey bırakıyorum dedi, biri Kur'an diğeri de sünneti.

Size nasıl doğduğunu, doğduğunda putların nasıl yıkıldığını anlatmayacağım. O doğduğunda putlar yıkıldı ve kendisi sonra kemal noktasına insanları getirdi de putları tekrar yıktırdı fakat o yıkılan ve yıktırılan putları biz yeniden inşa ettik. Biz o **Muhammed-i Mustafa'nın (sav)** ve Kuran'ın ve getirdiği yasakların hangisindeyiz? Bize tesettürü emretti, hangimiz tesettür noktasında durduk? Bize içkiyi yasakladı, hangimiz içki içmemek noktasında durduk? Bize kumarı yasakladı, hangimiz o noktada durduk? Bize kadınlarınızı çocuklarınızı dövmeyiniz zulmetmeyiniz dedi, hangimiz o noktada durduk? İnsanlara zarar vermeyin dedi hangi noktada durduk? İnsanlara zarar verdik. "Sizin en hayırlınız etrafına hiç zarar vermeyeninizdir." dedi. Biz önce etrafımıza zarar verdik. İflas ederken, iş yaparken, evimizde, dergâhta, sokakta zarar verdik. Biz o **Muhammed-i Mustafa'nın (sav)** getirdiklerini kendimize ne kadar ölçü yapabildik? İşte bu kutlu doğum gününde kendimce sorguladığım şeyler bunlar. Biz O'nun yasaklarının nesini yapabildik? Bakın, ibadetleri sorgulamıyorum, yasakları sorguluyorum. Çünkü yasaklar, toplumu ilgilendiriyor. Hırsızlık, zina etmek, kadınların gençlerin erkeklerin tuzağa düşürülmesi, çocukların kaçırılıp satılması, fuhuş pazarına satılması, köle gibi pazarlanması, hırsızlığa dilencilik pazarlanması hepimizi ilgilendiriyor. Bunlar **Muhammedî** bir toplumda olmayacak şeyler. **Muhammedî** bir toplulukta bir kimsenin evinde kilit olmaması gerekir. **Muhammedî** bir toplulukta bir kadın İstanbul'dan Mekke'ye yaya gidebilmeli, tek başına. Ve giderken o kadının örtüsünün üzerinde bir toz lekesi dahi olmamalı. Biz haramların içerisinde yüzüyoruz kıymetli kardeşlerim. Haramın içerisinde **Muhammed-i Mustafa'nın (sav)** nefesini ümit ediyoruz. Bataklığın içerisinde bir el ümit ediyoruz. O el **Muhammed-i Mustafa'nın** eli olsun istiyoruz. Ama bataklığın içindeyiz. Ben diyorum ki hiç olmazsa bataklığın içinde olduğunu gör, sıçramaya çalış; bataklıktan, o karanlıktan, cehaletten kurtulmak için. Bir adım at! Gel, **Muhammed-i Mustafa'nın** doğum gününde yeniden doğmuş gibi ol.

De ki; ben bu gece haramlarla ilgimi ve alakamı keseceğim. Bu gece **Muhammed-i Mustafa (sav)** benim gönlüme doğdu. Ve eğer O bir gönle doğduysa putları yıktı. Gel bu gece sen de gönlündeki putları yık. Bütün putlar şirkidir ve bütün putlaşmış hareketler günah-ı kebirdir. İnşallah bunlardan uzak bir hayat, gönlünüze O'nun doğduğu gün olacak. Onun doğduğu gün belli. Biz O'nun doğduğu günü her gün kutlamış olsak ve amellerimiz, düşüncelerimiz, fiiliyatımız değişmemiş olsa bir anlamı yok. **Muhammed-i Mustafa (sav)** sizin gönlünüze, hayatınıza doğmalı. Yoksa **Muhammed-i Mustafa** doğmuş, sen O'nun ahlakından bihabersen O'nun doğuşunun senin üzerinde bir etkisi yok. **Muhammed-i Mustafa** ahlakıyla mukim, O'nun ahlakıyla ahlaklan!

Bugün doğum günü O'nun... Hissetmeliyiz, görmeliyiz, yaşamalıyız O'nunla beraber. Kalbimiz O'nun kalbiyle olmalı, içimiz dışımız O'nunla dolmalı. O'nu hissederken yalan söyleyebilir, zina edebilir, kumar oynayabilir, içki içebilir misiniz? İnsanların namusuna dil uzatabilir misiniz? Kıymetli kardeşler; Allah'ı zikredin, Resulullah (sav) Hazretleri'nin o tertemiz sünnetine bağlı kalın. Ve birileri Peygamber (sav) Hazretlerine, O'nun sünnetine bir şey söylüyorsa sapık o, uzak durun. **Muhammed-i Mustafa'yı** sevin. O'nun sünnetlerine tabi olun. O'nun hayat felsefesini kendinize hayat felsefesi yapın. Allah bizi muhafaza edip, inşallah O'na yakın eylesin. "25 Şubat 2010 Mevlid Kandili sohbetinden derlenmiştir."

Derleyen: Gülenay ZİYA

Ben Seni göremedim
Ey en güzel, kırmızı gülden de güzel
Hayalimdeki Seni çizdim
Gözümün gördüğü her geceye,
Her maviye, her göğe.
Ben Seni göremedim
Bilemedim nasıldı elin, kolun, ayağın
Kokun, sesin, nefesin
Seni zikir halâkâlarında
Başım önde, ellerim bağlı andım
Seni anarken hep hıçkırıklar dizildi boğazıma
Yutkunamadım, sayamadı gözlerim akan yaşı
Seni andım da andığım yerde duramadım
Çok istedim çok!
Yırtılverse karanlık, görünüverse o gülden güzel cemalin
O şairlerin anlattığı gözlerin görünüverse
Ve ben duruversem nefessiz
Hani uçmasın diye kumrular
Durur ya rüzgâr
Hani nefes alırsam gidiverirsin diye
Almasam nefes
Kırpmasam gözlerimi
Öyle çakılıp kalsam sana
Hani gözlerimi kırptığım an gidiverirsin korkusuyla
Kırpmasam, kıpırdamadan, nefessiz çakılısam sana
Dilimden dökülecek hiçbir kelime anlatamaz
Kelimeler yetmez sana
Sen gelsen, ben senin ikliminde seni ararken
Ben çakılısam sana
Bu kalbimin sana vuruşu olsa
Bu bana Rabbinin bir hediyesi olsa
Ve dursa zaman
Ve ben çakılıp kalsam gözlerim kamaşırken cemalinde
Ve bu kalbimin son vuruşu olsa.

DURU TORTU
ZAHİDE TORUN

Esma-ül Hüsnâ MUSAVVİBE

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ya Hâyy

Var ise meydana bir yaratılan, Hâyy sıfatının nurudur üzerinde dolaşan ve elbette vardır onu da yaradan.

Hiç Yaradanı olmadan var ise O can, işte Kâmil Hâyy'dır her daim olan.

Kutlu doğuma özel olarak Hâyy esmasını üç ayrı alanda düşünerek yazmaya gayret ettim. Evvela her şeyin Yaradanı Allah-u azimüşşan'ın diri oluşu ve diriltişinden, ardından Hâyy ism-i şerifinin, bu kâinatta Allah'ın varlığını ispat eden en büyük ayet ve nişan olan *Ayetü-l Kübra* (s.a.v) üzerindeki tecelliyatından ve son olarak da tasavvuftaki Hâyy makamından bahsetmek istedim.

Sözümün evveli şudur ki; tasavvur ettiğim Hâyy ancak küredeki en küçük zerre kadardır, lisana dökebildiğim ise zerreden de ufak.

“SEN ÖLMEYECEK OLAN DİRİYE GÜVEN DE O'NU HAMD İLE TESBİH ET.” Furkan s. 58

Yüce Allah'ın hayatı kendi zatına mahsustur. Yoktan var ettiği hayat sahiplerini de yaratılış hikmetlerine göre nimetlendirir. Misal, otlar ve ağaçlar hayat sahibidirler. Doğar, yer, içer, büyür, ürer, ölürler. Hallerine göre bilgileri de vardır. Onlarda bu ismin tecellisine mazhardır. Canlılar üzerindeki farklılıkları belirleyen, hayat vasıflarının kuvvet ve kıymetidir.

“İNSANLAR UYKUDADIRLAR, ÖLDÜKLERİNDE UYANIRLAR.” Acluni, Keşfu'l hafa, II 414

İnsanda 3 türlü ruh vardır. Biri zikrolunan zâti ruh, bir diğeri O'na ruhumdan üfledim (Hicr s/29) nassından anlaşılan sıfâti ruh, sonuncusu bu ruhun eseri olan fiili ruh ki hayvani ruh da denilir. Ölüm insani ruh ile hayvani ruhun birbirinden ayrılmasıdır. Bazılarının hayatı zahir, bazılarının da batındır. Perdeli olanlar sadece hisle alakalı hayatı idrak ederler. Çünkü hakiki hayatı idrak için zikir, sevgi, ibadet, sabır, dirayet, emek gereklidir. Asıl dirilik de bu hayattadır. “Ey iki dünya halkı! Ebedi bir hayat yaşayın, ölüm olmasın.” (Buhari IV, 1760 – Tirmizi IV, 791) hadisi de burayı işaret eder.

Nitekim Kuran'da da geçmektedir: “Ölü iken hidayetle dirilttiğimiz kimse, karanlıklar içinde kalıp ondan çıkamayan kimse gibi olur mu?” (Enam s/122)

EŞREF-İ MAHLÛKAT (SALLALLAHU ALEYHİ VESSELLEM)

İlk önce Hz. Peygamber (s.a.v)'in nuru yaratıldı, diğer varlıklar da o nurdan türetildi. El-Varis olan (c.d) en sevdiğini cümle âleme üstün kıldı. Aksi takdirde O'na âlemlerin rahmet vesilesi demezdi. (Enbiya s/107) Beşerin en kâmil olması sebebiyle, zatına ait hayatı da başkalarından daha kâmildi. Mizaçları da diğer mizaçlardan mutedildi.

Hâkk Teâlâ Hâyy ismiyle ilk olarak ona nazar etmiş ve O'nu hakikatiyle nitelikli kılmıştır. Varlıkla ilgili evvel **Muhammedî** ruh, ahiri de insanın vücuda gelmesidir.

“Ben Allah'ın indinde Nebilerin sonuncusu iken, Âdem a.s'ın balçığı toprağa bırakılmış upuzun yatıyordu. Ve henüz kalıbına ruh üflenmemişti.” (es-saati)

Değil mi ki Yaratılanların en yücresi, en faziletlisi, en fazla ikram sahibi, Nev-i Beşere imam... Bu halde tüm sıfatlara en çok mazhar olan da yine O'dur.

Mushaf'ta şehitler için, *onlara ölümler demeyin, Rableri katında diridirler* (Al-i İmran s/169) diyorsa, **Zât-ı Nurani** (s.a.v) için de bir yok oluş düşünülemez. Ölüm bütün kutsi nefisler erbabı için Tebdil-i mekân ile tabir edilebilir. Çünkü suri hayat kesilir, hakiki hayat kesilmez. Ve ölümün hakikati yoktur.

Bir başka veçheden baktığımda da Hz. Musa (a.s), İsa (a.s)'a kadar hidayet vesilesiydi. Ardından Râbb Teâlâ Hâyy nuruyla nazar kıldı ve Hz. İsa zuhur etti. Hidayet güneşi daha bir parladı. Rabbül Âlemin nurunu, güzel ahlakını, nimetini tamamlamak üzere 571 Rebiülevvel ayının bir pazartesi günü kâinatı şenlendirdi.

Her ilahi kitap bir evvelkine ek yapmış, her yeni Peygamber bir önceki Peygamberden görevi devralmıştır. Mademki El-Kitab *Hz. Muhammed* (s.a.v) için *Hatemü'l Enbiya* yani Nebilerin sonuncusu diye bahsediyor (Ahzab s/40), binaenaleyh görevi devralacak kimse yoktur ve Resulullah (s.a.v) görevine devam etmektedir. Beden yükünden sıyrılmış olması irşadının son bulunduğu anlamına gelmez. Fatır suresi 24. ayeti kerimede geçmektedir; "...hiçbir ümmet yoktur ki, ona bir uyarıcı gelmiş olmasın." Yani; hala cehenneme gidiş yolu var olduğuna göre, görevine devam edip ümmetine cenneti gösteren bir uyarıcı da var.

*Kişiliği ve niteliği her ne olursa olsun hiçbir insan O'nun kadar SEVİLMEDİ.
Hiçbir faninin ölümü geride kalanları O'nunki kadar YAKMADI.
Hiçbir yaratılmış vefatının üzerinden bu kadar uzun zaman geçmesine rağmen hala diri
ve SEVGİLİ olamadı.*

YA HÂYY ÂŞIKLARIN ESMASI

Bir dipnot niteliğinde Tasavvuftaki Hâyy esmasından, yüzeysel bilgi vererek konuyu toparlayayım. Seyr-i süluk'ta yedi esma vardır.

"La ilahe illallah"
"Allah"
"Hû"
"Hakk"
"Hâyy"
"Kayyum"
"Kahhar"

Bu yolda derviş Hâyy esmasında kalır ve ilerlemeyi başaramazsa, hâli tekrar geriye gider. Bu takdirde Hâyy'dan gelip Hû'ya gitmiştir (düşmüştür). Halkın kastettiği anlamda bütün yaptıkları boşa çıkmış olur. Talebe bir mertebede takılıp kalır, yukarı çıkmayı beceremez. Nefis meratibi açısından baktığımızda da Hâyy esması 5.daire olan Nefs-i Râziye mertebesindedir.

Rivayet edilir ki; bir gün Abdülkadir Geylani hazretleri dergâhında bulunurken zatın birisi yanına gelir ve

-*"Aşk nedir?"* diye sorar.

Hz.Geylani de adama cevaben: *"Bunu benim halazâdeme sorun O daha iyi bilir."* der.

Adam gelir, Ahmed er Rufâi hazretlerine ve der ki;

-*"Beni yanınıza halazâdeniz gönderdi, bir sorum olacaktı. Aşk nedir?"*

Bunu duyan Hz. Rufâi kendisini aşkın esrarına bırakarak aşk aşk diyerek sema etmeye başlar. Ve bu hâl üzere birden yok olur.

Hayrete düşen adam telaşla Geylani hazretlerinin yanına gelerek olan biteni anlatır. İşin sırrına vakıf olan Hz. Geylani zikrullah halakasını kurar. Halakanın ortasına gül suyu döker ve der ki;

-*"Âşıklar bir gül kokusuna, birde Hayy esmasına dayanamaz, gelirler."*

Ve başlar HAYY...

Bakarlar ki, Ahmed er Rufâi yok olduğu andaki gibi sema ederken, Hayy zikriyle belirmeye başlar...

*Yörüngesinde semazen misali dönen atomdan,
bütün kâinata her şey, Hâyy perdesinden sana
sesleniyor Allah'ım. Ey Sübhan! Sana aşkınla dolu
gelenlerden, Hâyy isminle hakikatte dirilenlerden,
ebediyete varlığına şahit olarak dönenlerden ve şehit
mertebesizle ölümsüzleşenlerden eyle.*

BİR KUTLU DOĞUM OLUR KI...

Fethini müjdelediğin şehirden, o şehre verdiği değeri fark edebilme ümidiyle ve şehirdeki sırra nail olabilme arzusuyla söylenecek birkaç kelim bendeği...

Söz Sana geldi mi dil lal oluyor, Sana dair neler neler söylenmiş, neler neler yazılmış oysa. Ben aciz kalemi alınca elime bulamıyorum söylenecek bir hece bile. Haddim olmadan bir kez daha niyetlendim ve döküldü kâğıda üç beş kelam.

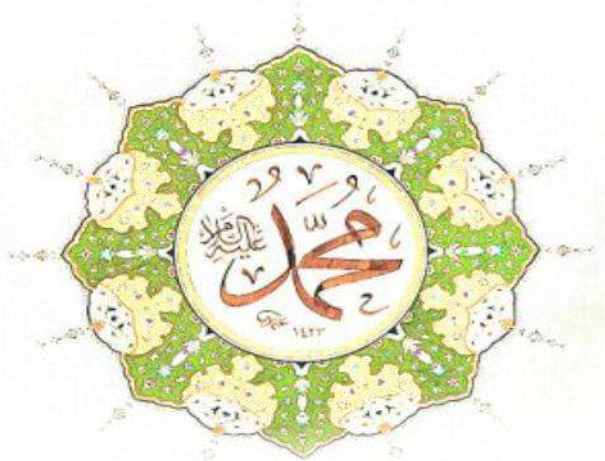
Kutlu doğumunun anısına olsun diye bu çabam. Zaman... Su gibi akıyor. Mekân... Durmuyor ki yerinde, her dem değişiyor. Sen ise... Zamandan mekândan ötesin! Kutlu doğumuna şahit olamadım, zamanında yaşayamadım. Asırlar ötesinden sevdalandım sana, zamandan mekândan öte halinle. Varlığın her an mucize... 'Sen olmasaydın kâinatı yaratmazdım!' demiş ya Rabbim. Nasıl sevdalanmam sana? Sen aşkın özüyken, başka kişilerde sevdayı aramak ne boş bir çaba olur. Seni hep kitaplardan okudum. Sözlerinin hepsini ayrı lezzetler alarak öğrendim. Hadislerinden güldesteler yapmışlar, onlarla gül kokuna ermeye çabaladım. 'Gül yüzünü rüyamızda görelim ya Resulullah' diyen mutribanları dinledim de ümit ettim cemaline kavuşmayı. Her tavrın şifaymış, yaşadıkça gördüm. Sahi her halinde apayrı mana olduğunu fark etmemek mümkün mü? Doyamadım bunları okumaya. Söylenen çoğu şarkıda seni andım. Meğer her şey seni anımsatırmış, geç öğrendim. 'Sevedim kara gözlüm seni doyunca...' duyuldu radyodan az önce, bak bu da Seni düşürdü gönlüme. Hep kiskandım seni elden diye devam ediyordu. Korktum seni benden çok sevenleri düşünüp. Oysa kendime sevdalı diyordum. Ya gerçekten sevmiyorsam dedim kendimce. Ve bu kutlu doğumunu gönlümde Senin doğuşuna bir vesile eyledim. Seni her yönünle tanımaya niyetlendim. Şu ana kadar öğrendiklerim böylesi mest etmişken beni, daha nicelerini öğrenmek kim bilir neylerdi bu aciz gönlü? Ama söz vermiştim kendime, sende yok olacaktım. Bir ummandın, senden yudum yudum içiyordum, artık o ummanda kaybolmaya niyetlendim. Tut elimden gül kokulum...

Fethini müjdelediğin bu şehrin manasına ulaşmakla başlayacağım Sendeki yolculuğuma. Pusulam eşsiz sözlerin olacak. Bu kaçınıcı kutlu doğum, yıl dönümün geçirdiğim? Her defasında ayrı güzelliği seni anmak. Ama bu kez kutlu doğumunla yeniden doğmayı hayal ediyorum. Sözlerini duyan her can o sözün manasına erseydi, belki nice doğumlar olacaktı şu fani diyarda. Bu kutlu doğumun gönüllerde yeniden doğuşlara müjde olmasını ümit ederek bir nokta koymaya çalışıyorum. Bu şehri İstanbul geceye dönmüşken, semada mübarek elinin değdiği kamer varken, vakit âşıkların sevdiğine kavuştuğu vakitken, eski bir defter sayfası üzerinde görünür şu cümleler;

Ey ay yüzlü güzel, sensiz kalınca bulut gibi çok ağladım. Şenlikli aya, hoş mehtaba sensiz bakamadım. Sensiz oturunca candan geçtim. Sensiz yaşarsam utancımından ölürüm.'
(Mesneviden)

Sensiz olamayacağımı tüm benliğimle bir kez daha hissederek...

Zatına sonsuz selam ile...

Sükûtun Bendesî

“Olmazsa olmaz!” deriz ya; bir şeyin önemini, özünü, aslını anlatabilmek için... Bu evvelde de Maşuk’tan Âşık’a bir hitap oldu. Rahman, Habibi’nin önemini ve yaratılmış olan her şeyin özünü; olmazsa olmaz nidasını, Hadis-i Kutsi’de şöyle bildirdi bizlere:

-“*Sen olmasaydın, Sen olmasaydın ey Habibim! Âlemleri yaratmazdım!*” (Levlake) (Acluni, II: 164; Hâkim el Müstedrek, II: 615)

Bütün yaratılmışların aslı ve tüm âlemlerin ilk maddesi; **Hz. Muhammed Mustafa** (sas)’nın mübarek nurudur. Buna binaen, Peygamber Efendimiz (sav);

-“*Allah’ın yarattığı şeylerin ilki benim nurumdur.*” (İbn Ebi Asım) buyurmuşlardır. Bir başka Hadis-i Kutsi’de de Allah, **Habibi**’ne:

-“*Seni kendi nurundan, diğer şeyleri de senin nurundan yarattım.*” (İmam Ahmed, Müsned) buyurmuştur. Yani bu **Muhammed-i Nur** olmasaydı, hiçbir şey yaratılmazdı.

Peygamber Efendimiz (sav), yüce Allah’ın kâinattaki muhabbetinin tecelliyatıdır. İşte bu ilahi sevgi; âlemin yaratılmasına sebep oldu. Bu sevgiye ilk mazhar olan da Allah’ın Habibi, Peygamber Efendimiz (sav) dir. Bir gün sahabelerden Meyresa, Efendimiz (sav)’e sordu:

-“*Ey Allah’ın Resulü! Ne zaman peygamber oldun?*”

Efendimiz (sav): “*Âdem, ruh ile ceset arasında iken.*” diye buyurdular. (İmam Ahmed, İmam Buhari)

Rivayetler de Allah’ın, cisimlerden önce ruhları yarattığını bildiriyor bizlere. Allah (c.c.), Âdem (as)’in vücudunu yaratmadan evvel, **Habibi** (sav)’ne peygamberlik vasfını vermiştir. Böylece Habibi’nin ismini arşa yazmış, nübüvvetini bildirmiş, meleklere ve tüm mahlûkata kendi katındaki değerini haber vermiştir. Bunu takiben:

-“*Ben yaratılıştta peygamberlerin ilki, gönderilişte sonuncusuyum.*” (Taberi, Cemiu’l-beyan) hadisinden de yola çıkarak; O’nun (sav) hakikatının evvelde var olduğunu, mübarek vücudunun ise daha sonra meydana geldiğini söyleyebiliriz. Peygamber Efendimiz (sav)’den sonra diğer peygamberlerin ruhları yaratıldı. Ruhların toplandığı Bezm-i Elest’te; tüm peygamberlerle Cenab-ı Hak, şöyle bir ahitleşme yaptı:

-“*Andolsun ki size kitap ve hikmet verdim, sonra yanınızda bulunan kitapları doğrulayıcı bir peygamber geldiğinde ona muhakkak inanacak ve ona yardım edeceksiniz! Bunu kabul ettiniz mi? Ve bu hususta ağır ahdimi üzerinize aldınız mı?*” diye buyurdu. Peygamberler de:

-“*Kabul ettik.*” dediler. Allah (c.c.) da:

-“*Öyleyse şahit olun, ben de sizinle beraber şahit olanlardanım.*” (Al-i İmran,81) diye buyurdu.

Hz. İsa’nın Elest’te vermiş olduğu sözü hatırlatırcasına, O’na İncil’de Cenab-ı Hak şöyle buyurdu:

-“*Ey İsa, Muhammed Mustafa’nın peygamberliğini tasdik eyle ve O’na iman et. Ben Azimuşşan, Âdem’i, cenneti ve cehennemi O’nun hürmetine yarattım. O’nu yaratmasaydım, hiçbir şey yaratmazdım.*”

Hz. İsa Elest’teki sözünü yerine getirerek; daha dünyaya teşrif etmemiş, **Muhammed Mustafa** (sas)’nın yüceliğini, kavmine şöyle müjdeledi:

-“*Size daha çok söyleyeceklerim var fakat şimdi siz bunları kaldıramazsınız. Ben gideyim, ta ki; dünyanın efendisi, gerçeğin ruhu, hakkı batıldan ayıran zat gelsin ve size bütün hakikatleri anlatsın.*” (Yuhanna, Bab 16/12-14)

Yaratılmış her şeyin özüydü O (asm)...Ötelerden gelen bir nurdu O (asm)...Bekleyen gönüllere müjdeydi O (asm)...Hasret çekenlere vuslattı O (asm)...Karanlıklara aydınlıktı O (asm)...Olmazsa olunmazdı O (asm)... AŞK’ın âşığıydı O (asm)...O **Muhammed Mustafa** (sas) idi...

BEKLENEN SEVGİLİYDİN SEN YA MUHAMMED (sav)

Okyanusa düşen yağmur damlaları gibi düştüler Resulullah'ın (sav) gönlüne damla damla, tane tane. Ummanda birer damla olmak için düştüler Resulullah'ın (sav) yoluna, gönlüne.

Halifeler Resulullah'ı (sav) örnek alıp yürüdüler. Önlerindeki **Sonsuz Nur'u** (sav) takip ettiler. **Hz. Muhammed** (sav) dünyasını değiştirse bile Onların önünde hala dimdik ayakta duruyordu, **Âlemlere Rahmet** yanlarında yürüdü. Halifeleri O'nsuz (sav) koymadı, ellerini bırakmadı, hakikatini eksik etmedi, Hayy ismini tecelli ettirdi. Hz. Ömer zamanında da vardı Resulullah, öldü mü sanırsın ki **Sevgili'**yi! Hayy ismiyle ezellilik bulan Resulullah ölmedi. Ey Yaradan'ın en güzel eseri! **"Sen olmasaydın âlemleri yaratmazdım!"** (Hadis-i Kutsi, Aclunî, Hâkim) dediği, varoluşunun şerefine bütün varlığı hediye ettiği Sevgili! Allah'ın vaadini görmedin mi? Hz. Osman'ın, Hz. Ali'nin halifeliklerinin zamanında da vardı Resulullah. O'nun (sav) nuru eksilmedi, yükseldi; O'nun (sav) ilmi azalmadı arttı. **Sevgili'**nin (sav) ümmetini bırakacağını mı sanırsın? Ümmeti O'na (sav)

salâvat getirdiğinde dudağının kenarından almaz mı sanırsın? Ey Nebi! Kendisine yollanan salât-u selamı işiten en vefalı dost! Ey gözlerine cenneti saklayan, ayağını bastığı yerler cennet kokan Nebi! Varlığımın sebepler ötesi sebebi... Âdem (a.s) ,Peygamber değilken ben peygamberdim diyen **Sevgili'**nin ümmetiyiz, O'nun (sav) halifelerinin çizgisindeyiz. Ummana düşen Hz. Ebubekir de Hz. Ömer de Hz. Osman da Hz. Ali de Resulullah'ın (sav) ilmini aldılar. Aşkı, sevgiyi tattılar. Resulullah ilmini akıttıkça ilmi arttı, sevgisini verdikçe aşkı, muhabbeti arttı. Allah (c.c) Peygamberini eksiltmedi, arttırdı.

Gönlüne düştüklerinde **Nur-u Muhammed'**in (sav) "Rab nedir? Aşk nedir?" orda gördüler. Bir Ebubekir (r.a) olup okyanusta ilim aldı gönülden, sevda akıttı gönüllere, zikri tattı dilinden saldı kalplere. Aşk O'na (r.a), **"Resulullah'ın (sav) dediğinden çıkmam"** dedirtti! Bir Ömer (r.a) olup okyanusta Resulullah'ın (sav) gönlünden zarafeti aldı, adaletli olmayı o ummanda öğrendi. Bir Osman (r.a) olup

okyanusta edebi, hayâyı ummanda gördü, gizliliği, sevdâyı, inceliği tadıp öğretti bizlere. Bir Ali (r.a) olup okyanusta fütüvvet (yiğitlik, cömertlik, lütuf ve ihsankârlık) ruhunu tattı ummandan, yiğitliği öğrendi, cömertliği bildi, Resulullah'ın gönlünde Allah'ı öğrendi. Rab nedir bildi o yüce gönülde!

Yıldıza tutunanın kayar mı yıldız elinden! Hz. Ebubekir'e gönül bağlayan kalır mı yolda? Hz. Ömer'in yolundan giden haksızlığa uğrar mı? Hz. Osman'ın çizgisinde duran görmez mi göktekileri? Hz. Ali'nin ahlakını alan, bitkin düşer mi dünyada? Peki ya Resulullah'ı (sav)seven üzülür mü? Kırılır mı? Yalnız kalır mı? Garip kalır mı? Resulullah var ise yanında her şey hoştur ona; narı da hoş gelir, nuru da. Allah (c.c) O Nuru yaşayanlardan eylesin inşaallah...

Asr-ı saadetten değilim! Kokladığın gül, soluduğun hava, içtiğin süt, yediğin hurma, bindiğin deve, avuçladığın kum dahi değilim! Bir kez olsun yüzüne yüz sürmedim. Doğduğun günün, gecenin hürmetine bugün ve gece yüreğime, bir NUR olup düşer misin Ey Sevgili?

“Ey Yüce Peygamber(sav) tarihler seni nasıl yazsın, Halifelerini nasıl anlatsın? Diller yetmez, lisanlar kâfi gelmez bu sonsuz Nur'u (sav) anlatmaya. Rahman olan Allah (c.c.) anlatmaktan ziyade, Senin ebedi nuruna erişebilmeyi nasip eylesin. (ÂMİN)”

*Değdi mi gönlüne HZ.EBUBEKİR?
Dokundu mu yüreğine hiç?
Cama dokunan yağmur damlaları gibi sessiz sessiz...
Yüreğine girdi mi HZ.ÖMER?
Yüreğindeki sevda yorgunluğu ile
Bir gazadan celalli celalli gelen ÖMER...
Büktürdü mü boynunu, edep timsali;
Resulullah'ın (sav) ahlakıyla ahlaklanan OSMAN?
Peki ya HZ. Ali
Allah'ın aslanı, celallendirdi mi yanlışlarda seni?
Acılarını hissedemeden, yanmadan sevdalarında
Yürümedikçe yollarında;
Süre gelen bu nefes yaşamak mıydı?*

Kâinatı yoktan var eden ALLAH!

Adının yanına HZ. Muhammed(sav) adını yazan ALLAH

Bizi Resulullah'tan (sav) ayrı koymasın inşaallah.

(ÂMİN) “SELAM VE DUA İLE KALIN.”

İSLAM'DA ÇOK EVLİLİK

Bu sayımızda;
Resulullah Efendimiz (sav)'in
hükümlere değinmeye

Resulullah
yapmasını eleştiren bazı
anlamaya çalışırken, akıl
üç beş kişiden oluşan azınlığın
Efendimiz (sav)'in asırlardır
tavsiyeleriyle aydınlatığı
Ahzab Suresinin 21. Ayet-i

“KUTLU DOĞUM HAFTASI”,
evlilikleri ve İslam'da çok evlilik ile
çalışacağım.
Efendimiz(sav)'in çok evlilik
kesimlerin amacının ne olduğunu
almaz iftiralarla karşılaştım. Elbette
sapık düşünceleri, Resulullah
ümmetini, yaşantısı ve
gerçeğini değiştirmez. Çünkü Allah
Kerime'sinde;

“Andolsun ki Resulullah, sizin için Allah'a ve ahret gününe kavuşmayı umanlar ve Allah'ı çok zikredenler için güzel bir örnektir.” buyurmaktadır.

Din öğrenilmeden geçen uzun yıllardan sonra, Müslümanlar artık dinini öğrenmeye yönelmiştir. Tabii ki bu, o azınlığın yaşadıkları haramlarla dolu gayri meşru hayatı tehlikeye atınca kendilerince İslam'da zayıf bir nokta (!) bulduklarını zannederek çok evlilik konusunda saldırıya geçmişlerdir. İslamiyet'te erkeğin çok evlilik yapabilmesi izni aynı zamanda kadını da himaye etmeyi sağlar. Böylelikle muhtaç durumda olan kadınlar sahiplenilmiş; şehvet gidermek ve para kazanmak için ticari meta olarak kullanılan kadınlar da kalmamış olacaktır. Bu da o azınlığın bu konuda neden telaşa kapıldığını ortaya koyuyor. Birden fazla evliliğin izni, inanlar için Kur'an-ı Kerim'de şöyle bildirilmiştir: **“...beğendiğiniz veya size helal olan kadınlardan ikişer, üçer, dörder alın. Haksızlık yapmaktan korkarsanız, bir tane alın veya sahip olduğunuz cariyeler ile yetinin. Bu adaletten ayrılmamanız için en uygun olanıdır.”** (Nisa,3)

Anlaşıldığı üzere, dörde kadar evlenmek farz kılınmamıştır; isteyenler için müsaade edilmiştir. Ayrıca şunu da belirtmek gerekir ki İslam evlilik sayısını dörde çıkarmadı, dörde indirdi. İslam'dan önce erkekler durumuna ve konuma göre onlarca kadını nikâhı altında toplayabiliyor, bazılarından da nikâhsız faydalanabiliyordu. Cahiliye devrinde, kadının toplumda hiçbir değeri ve yetkisi yoktu. Nikâh edilme izni ile beraber kadına bir takım hak ve yetkiler verilmiş oldu. Örneğin; miras, boşama yetkisi, kendisine ait malı kocasının izni olmadan kullanabilme hakkı gibi.

İslam erkeğe dörde kadar nikâh hakkı verirken, aynı zamanda adil davranma gerekliliğinin önemle üzerinde durmuştur. Kur'an-ı Kerim'de; **“Üzerine düşüp uğraşsanız da kadınlar arasında adil davranmaya güç yetiremezsiniz. Bari birine tamamen yönelip de diğerini askıda (ne kocalı ne dul) gibi bırakmayın.”** (Nisa,129) buyrulmaktadır. Resulullah Efendimiz (sav)'in de erkeklere şöyle bir ikazı vardır; **“Erkek, nikâhı altındaki kadınlardan birine daha fazla meylederse, kıyamette meyleden kişi felçli bir şekilde diriltilir.”** (Tirmizi) Resulullah Efendimiz (sav) de adaletiyle bu konuda zaten ümmetine örnek olmuştur. Hz. Aişe annemiz **“Resulullah (sav) yanımda kalacağı geceleri paylaşırma konusunda birimizi diğerimize üstün tutmuyordu. Ayrıca hemen hemen her gün hepimizi ziyaret eder, cinsel temasta bulunmadan bizimle sohbet eder, sonra sıra kimdeyse ona giderdi.”** (Ebu Davud) buyurmuştur. Yine Hz. Aişe annemiz **“Resulullah (sav) yolculuğa çıkacağı zaman eşleri arasında kura çeker, kurada kim çıkarsa onu götürürdü.”** (Buhari) buyurmuştur.

Görüldüğü gibi Kur'an ve sünnette en uygun olanın tek evlilik olduğu belirtiliyor. Dörde kadar müsaade edilmesinin de tabii ki bir takım nedenleri vardır. Bu müsaade aslında, ihtiyaç duyulduğunda harama düşmeden, kadının da erkeğin de ihtiyaçlarını helal yollardan gidermesini sağlamaktadır. Örneğin; erkeğin karısı hasta ve çocuğu olmuyorsa(ki evliliğin bir amacı da neslin devam etmesidir) ya da cinsel ihtiyaçlarını karşılamakta yetersiz kalıyorsa, erkek birden fazla evlenebilir. Ancak kadın nikâh esnasında, **“Benimle nikâhlı iken ikinci bir nikâh yapamazsın.”** şeklinde bir şart koştuysa ve erkek de bunu kabul ettiyse, o zaman erkek karısının rızasını almak zorundadır. Böyle bir şey konuşulmadiysa kadının ikinci nikâha itiraz etme hakkı yoktur. Tabii efdal olan kadının rızasının alınmasıdır. Kadın fitratından ve duygusal yapısından dolayı elbette bu duruma üzülebilir, ancak bunların da dinimizin hükümlerinden biri olduğunu unutmamalıdır. Zira Allah, Kuran-ı Kerim de şöyle buyurmaktadır: **“Bugün size dininizi ikmal ettim. Üzerinize nimetimi tamamladım ve size din olarak İslam'ı beğendim.”** (Maide,3) Son olarak da ayet-i kerimeyle konuyu noktalayayım: **“O (sav) arzusuna göre konuşmaz.”** (Necm,3)

RESULULLAH EFENDİMİZ (sav)'İN EVLİLİKLERİ

Resulullah Efendimiz (sav)'e yönelik; kadınları zorla nikâhladı, mehirsiz olarak el koydu, altmış küsur kadını bir nikâhta topladı, kadınlarına adil davranmadı şeklinde birçok iftiralarda bulunulmuştur. Oysa sahih olan İslam kaynaklarının hiçbirinde, bunları destekleyen her hangi bir şey bulunmaz. Resulullah Efendimiz (sav)'in yaşantısının her alanında olduğu gibi, evliliklerinin her birinde de muhakkak çok büyük hikmetler ve ümmeti için örnekler vardır. Sahih kaynaklarda Resulullah Efendimiz (sav)'in 12 hanımı olduğu nakledilmektedir. Bir tanesinin (Reyhane) cariyesi mi hanımı mı olduğu ihtilaflıdır. Şimdi hanımlara kısaca değinmeye çalışacağım:

1) Hatice Validemiz: İlk eşidir. Efendimiz'e Hz. Hatice validemiz evlenme teklifinde bulunmuştur. Altı çocuğunun annesidir. (Abdullah, Kasım, Zeyneb, Ümmü Gülsüm, Fatıma)

2) Sevde Validemiz: Kocasını Habeşistan hicretinden döndükten sonra vefat etmiş, akrabalarından kimse henüz Müslüman olmadığı için sahipsiz kalmıştı. Resulullah Efendimiz (sav), Sevde annemiz ve çocuklarını himaye etmek için Ona evlenmeyi teklif etmiş, O da kabul etmiş, böylece evlenmişlerdi.

3) Aişe Validemiz: Hz. Ebubekir Efendimiz'in kızıdır. Resulullah Efendimiz (sav)'in bakire olarak evlendiği tek bayandır.

4) Hafsa Validemiz: Kocasını Bedir Savaşı'ndan sonra vefat etmişti. Resulullah (sav) Hafsa annemizin babası Hz. Ömer'i çok severdi. Ona olan bağlılığını da kızıyla evlenerek perçinlemiştir.

5) Ümmü Seleme: Kocasını Uhud Savaşı'nda aldığı bir yaradan dolayı vefat etmişti. Resulullah Efendimiz (sav) Onu ve dört çocuğunu himaye etmek maksadıyla Onunla evlenmiştir.

6) Ümmü Habibe: Kocasını Habeşistan'a hicret ettiklerinde dinden dönmüş, daha sonra ölmüştü. Ümmü Habibe validemizin kabilesi Haşimoğullarına düşmandı. Resulullah (sav) bu iki kabile arasındaki düşmanlığı bitirmek için Ümmü Habibe validemizle evlenmişti.

7) Zeyneb binti Cahş: Evliliği ayet-i kerimeyle açıklanmıştır: "Sonra Zeyd Onunla alakasını kesince biz Onu sana nikâhladık." (Ahzab,37) Bu evliliğin hikmetini de şöyle açıklayalım: Zeyneb annemiz Resulullah Efendimiz (sav)'in evlatlığı Zeyd'in hanımıydı. Yani bu ayet-i kerime evlatlık edinilen çocuğun öz evlat hükmünde olmadığını, karısının da öz gelini olmadığını ifade edilmiştir.

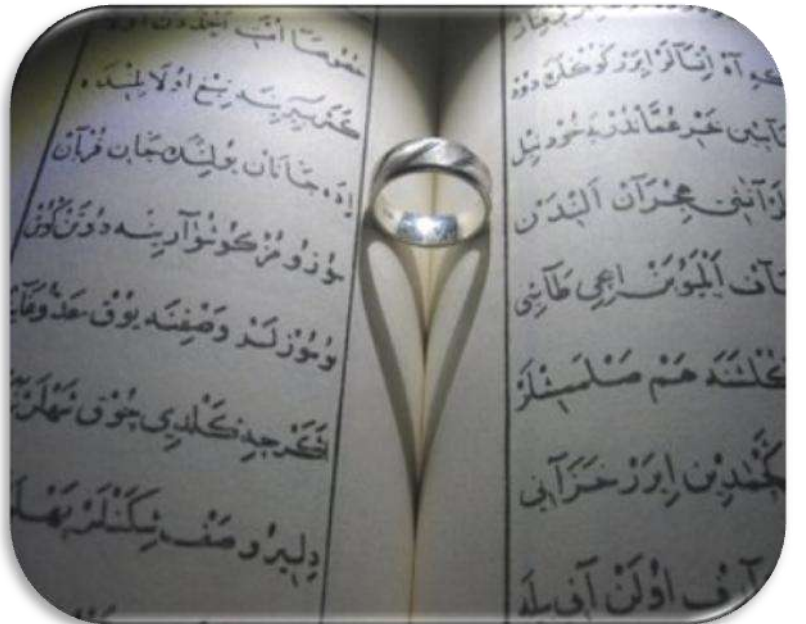
8) Zeyneb binti Huzeyme: Kocasını Uhud Savaşı'nda aldığı bir yaradan dolayı vefat etmişti. Resulullah Efendimiz (sav) Onu ve çocuklarını himaye etmek maksadıyla Onunla evlenmiştir.

9) Cüveyriye Validemiz: Savaş ganimeti olarak esir alınmıştı. Resulullah Efendimiz (sav) kendisine "Seni azad etmem karşılığında benimle evlenir misin?" diye bir teklifte bulundu, O da kabul etti.

10) Safiyye Validemiz: Kocasını Hayber Savaşı'nda öldürülmüş, kendisi de esir düşmüştü. Ailesi de Resulullah Efendimiz (sav)'le evlenmesini istemişlerdi. Efendimiz (sav) Müslüman olursa Onu azad edeceğini söylemiş ve daha sonra evlenmişlerdi.

11) Meymune Validemiz: Resulullah Efendimiz (sav)'in hizmeti için kendisini vakfetmiş ve daha sonra da onunla evlenmiştir. Efendimiz (sav)'in bu şekilde evlendiği tek kadındı.

12) Mariye Validemiz: Efendimiz (sav)'in cariyesi idi. Daha sonra kendisinden İbrahim adında bir oğlu olunca Onunla evlendi ve diğer hanımları ile beraber sıraya koydu.

PEYGAMBER (sav)'İN ADALETİ ÇOCUKLARI ÖRER, SARMALAR

Bengisu UMMAN

Çocuklarımızı sadece maddi anlamda değil, aynı zamanda dini ve ahlaki anlamda da yetiştirmemiz Allah'ın (cc) bize vermiş olduğu önemli vazifeler arasındadır. Nitekim Resulullah (sav) Efendimiz, "Bir baba çocuğuna güzel terbiyeden daha iyi bir miras bırakamaz." (Tirmizi) buyurmuştur. Çocukların dünyevi gelişimini önemseyip dini gelişiminin ihmal edilmesinin sonucunda çocuğun ruhunda boşluklar meydana gelir. Ve bu boşluğun da kolay kolay doldurulamayacağını bilmesi gerekir.

Çocuğa dini eğitimi vermek ailenin önemli vazifelerindedir. Resulullah (sav) "Çocuğa güzel isim ve terbiye verilmesi, onun anne babası üzerindeki haklarından biridir." (Müslim) buyurmuştur.

Resulullah Efendimiz (sav)'in kendi hayatında çocuklara karşı gösterdiği sevgi ve ilginin yeri büyüktür. Bunu en yakından "reyhanlarım" diye sevdiği torunları Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin de görüyoruz. Hz. Enes, Resulullah Efendimiz (sav)'i çocuklarına ve ailesine karşı insanların en şefkatlisi olarak vasıflandırmıştır. (Müslim) Hz. Enes: "Ailesine karşı O'ndan (sav) daha şefkatli olan hiç kimseyi görmedim. Oğlu İbrahim'in Medine'nin kenar mahallelerinde oturan sütannesi vardı. Sütannenin kocası demircilik yapmaktaydı. Beraberinde biz de olduğumuz halde Hz. Peygamber (sav), oraya çocuğu görmek için giderdi. Varınca, duman dolu eve girer; çocuğu kucağına alarak koklar ve öper, bir süre sonra dönerdi." (Buhari, Müslim) diyerek Resulullah Efendimiz (sav)'in ailesine olan şefkatini aşikâr bir şekilde belirtmiştir.

Peygamber Efendimiz (sav) torunlarına ve diğer çocuklara sevgi ve şefkat konusunda adaletli davranırdı. Birbirlerinin arasında ayırım yapmazdı.

"Bir gün Resulullah Efendimiz (sav) Hz. Ali ve Hz. Fatîma'da geceledi. Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin de uyuyorlardı. Bir ara Hz. Hasan su istedi. Derhal kalkan Resulullah (sav) su kırbasından bardağa su aldı. Çocuğa vermek için getirmişti ki, o sırada uyanmış olan Hz. Hüseyin hemen bardağı alıp su içmek istedi. Resulullah (sav) ona vermeyip önce Hz. Hasan'a verdi. Bunun üzerine Hz. Fatîma; "Hasan'ı Hüseyin'den çok seviyor gibisiniz babacığım." deyince Efendimiz (sav); "Hayır, fakat ilk olarak o istedi." cevabını verdi.

"Bir gün Hz. Hasan ile Hz. Hüseyin gürüşüyordu. Resulullah (sav)bu gürüşte Hz. Hasan'ın tarafını tutarak O'nu teşvik ediyordu. Hz. Fatîma, Resulullah Efendimiz (sav)'in yanına giderek 'Ya Resulullah! Neden Hasan'ı tutuyorsun da Hüseyin'i tutmuyorsun?' diye sordu. Resulullah Efendimiz (sav) 'Sen, dostum Cebrail'in Hüseyin'in tarafını tuttuğunu görmüyor musun? Bu durumda bana Hasan'ın tarafını tutmak düşer değil mi?' buyurmuştur."

Resulullah Efendimiz (sav)

torunları Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin 'i eğitirken bizlere örnek olmuştur. Çocuklarımızı karşı adaletli ve merhametli davranmayı O'ndan görüp öğreniyoruz. Peygamber Efendimiz (sav)'in çocuklara davranışı şüphesiz Allah'ın istediği şekildedir. Eğitimin sahibi olan Allah'ın bize örnek olarak gösterdiği Hz.

Muhammed (sav)'in yolunda, O'nun (sav) çizgisinde, o incelikte çocuklarımızı eğitebilmek duasıyla...

TASAVVUF

Din olarak İslam'a Peygamber olarak, MUHAMMED'E (sav) iman

Değerli müminler, bu ahir zaman denilen zaman boyutunda ne yazık ki Müslümanların dini inançlarıyla oynanmaktadır. Adına yazar denilen veya fikir adamı denilen veyahut da din profesörü denilen kimseler yazılı ve görsel medyada endamlarını göstermekte ve bizlere sapıklıklarını satmaktalar. Bu, yurdumuzun yetiştirdiği kimisi döneke, kimisi dinsiz, kimisi dinini ranta satan kimseler; gözümüzün içene baka baka, birazda gözümüze soka soka, dinsizliklerini gizleyerek veya gizlemeyerek salyalarını akıtmaktalar. Bunları yaparken de İslam dışı inanışlara hoş görünmek adına yapmaktadırlar.

Oysa Allah (c.c.) yüce kitabında *"Onu her dinin üstüne çıkarmak için, Resulünü hidayet ve hak dinle gönderen O'dur. Buna şahit olarak Allah yeter."* (Fetih, 28) buyurarak Allah Resulü **Muhammed Mustafa (sav)**'nın getirdiği dini yüceltmıştır. Bu dinin dışında kalacak olanları da *"Kim kendisine doğru yol besbelli olduktan sonra Peygamber'e karşı çıkar, müminlerin yolundan başkasına uyup giderse, onu döndüğü yolda bırakırız ve cehenneme sokarız. Orası ne kötü bir gidiş yeridir."* (Nisa, 115) ayetiyle tehdit etmiştir.

Ne yazık ki bazı zavallılar bu ayetleri görmezden gelip Allah'ı (c.c.) Rab ve yaratıcı, Allah Resulü **Muhammed Mustafa'ı (sav)** peygamber, Kuran'ı kendisine ilahi kitap olarak görmeyen ve inanmayanları da cennete sokma telaşındalar. Oysa Allah Resulü **Muhammed Mustafa (sav)** bir hadisi şerifinde; *"Nefsim kudret elinde olan Allah'a yemin ederim ki eğer Musa aranızda olup da beni terk edip ona uysaydınız apaçık bir sapıklığa düşerdiniz. Ümmetler içinde en şanslı ümmet sizsiniz, peygamberler içinde en şanslı peygamberde benim."* (Taberâni) buyurarak nasıl inanmamız gerektiği için bize ışık saçmakta, yolumuzu aydınlatmaktadır.

"Nefsim kudret elinde olan Allah'a yemin ederim ki eğer Musa aranızda olup da beni terk edip ona uysaydınız apaçık bir sapıklığa düşerdiniz. Ümmetler içinde en şanslı ümmet sizsiniz, Peygamberler içinde en şanslı Peygamberde benim"
Taberani

Ebu Hureyre'den nakledilen bir hadiste de Allah Resulü **Muhammed Mustafa (sav)**; *"Muhammed'in nefsi elinde olana yemin ederim ki Yahudi olsun, Hıristiyan olsun bu ümmetten beni duyup da getirdiğim Kitab'a iman etmeden ölen kimse, mutlaka cehennemlik olur!"* (Müslim) buyurarak Allah'a, Kuran'a inanmayanların asla cennete gidemeyeceklerini haykırırken bazı sapık fikirliiler ne yazık ki Yahudileri de Hıristiyanları da kendi kafalarının cennetlik ediyorlar. Allah da cevaben Yüce kitabında *"Kendilerine kitap verilenlerden oldukları halde Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, Allah'ın ve Peygamberinin haram ettiğini haram tanımayan ve hak dinini din edinmeyenlere küçülmüş oldukları halde kendi elleriyle cizye verinceye kadar savaşın!"* (Tevbe,29) buyurarak bizim ne yapmamız gerektiğini bildirmektedir.

Kıymetli kardeşlerim; etrafımızda gezen sinsi münafıkları ve müşrikleri tanımlayalım, bunların hile ve desiselerinden kaçınalım. Yüce Allah'ın yüce kitabındaki; *"Şânım hakkı için, sana vahiy gelen bu kadar bilgiden sonra, kalkıp da onların arzu ve heveslerine uyacak olursan, sana Allah'tan ne bir dost bulunur, ne de bir yardımcı."* (Bakara, 120) tehdidini unutmayalım. Her daim zikir ile imanımızı tazeleyelim ve kuvvetlendirelim. Şu ayeti kerimeyi hatırlayalım;

"Andolsun, eğer sana gelen bunca ilimden sonra onların hevalarına uyacak olursan, o zaman gerçekten zalimlerden olursun!" (Bakara, 145)

Selam ve dua ile kalın.

(MUSTAFA ÖZBAĞ BEYEFENDİNİN RİSALESİNDEN ALINTIDIR.)

MUCİZAT-I MUHAMMEDİYE (A.S.M)

*“Bütün dınlere üstün kılmak üzere Resulünü hidayet ve hak din ile gönderen O’dur.
Buna şahit olarak Allah yeter.*

Muhammed Allah’ın Resulüdür.”

(Fetih;28-29)

Rabia ALTINBAŞAK

Yeryüzünü nuruyla ışıklandıran, arz ve semavâta bir nur, bir rehber olan Efendimiz (a.s.m.) şüphesiz bir Peygamberdir. Ve O (a.s.m.) en âlî mertebelerin, en yüce makamların sahibi, en aziz, en şerefli memurudur.

O (a.s.m.) ; hak dininin elçisi, müminlerin şefaatchisi ve saadet-i ebediyyenin müjdecisidir. O’nun için yeryüzü bir meşid, Mekke bir mihrab, Medine bir minber... Peygamberimiz (a.s.m.) ise bütün ehl-i imana imam, bütün insanlara hatip, bütün enbiyaya reis, bütün evliyaya seyyid, bütün enbiya ve evliyadan meydana gelen bir halka-i zikrin ser zakiri...

Ve O’nun (a.s.m.) mucizeleri ise iddiasının doğruluğunun delilleridir. Mucizeler Hâlık-ı kâinat tarafından O’nun (a.s.m.) davasına bir tasdikdir.

(Sadakte) Doğru söyledin hükmüne geçer, öyle de. Resulü Ekrem (a.s.m.) dava etmiş ki; “Ben şu kâinatın Hâlık’ının bir memuruyum. Delilim de şudur ki; devamlı âdetini, benim dua ve ricamla değiştirir. İşte; parmaklarıma bakınız, beş musluklu bir çeşme gibi akıttırıyor. Ay’a bakınız, bir parmağımın işaretleriyle iki parça ediyor. Şu ağaca bakınız, beni tasdik için yanıma geliyor, şahadet ediyor. Şu bir parça yemeğe bakınız, iki üç kişiye ancak kâfi geldiği halde, işte iki yüz üç yüz kişiyi doyuruyor.” Ve hakeza, yüzler mucizâtı böyle gösteriyor.

Efendimiz (a.s.m.)’in doğumunda, gençliğinde ve peygamberliği esnasında birçok mucize zuhur etmiştir. Dağlar ve taşlar peygamberliğini tasdik edip, yeryüzüne ilan etmişlerdir. Ve böylece O’nun (a.s.m.) nübüvvetini kör gözlere dahi göstermiş, en sığ akıllara kabul ettirmiş ve en katı kalpleri imana getirmiştir. O’nun (a.s.m.) peygamberliğinin delilleri mucizelerine has değildir. Belki dikkat edebilenler için, bütün hareketleri ve fiilleri, hâl ve ahlakı, siret ve sureti doğruluğunu ve ciddiyetini ispat eder. Hatta meşhur benî İsrail âlimlerinden Abdullah İbn Selam gibi pek çok zatlar, yalnız Resulü Ekrem’in (a.s.m.) simasını görmekle, “Şu simada yalan yok! Şu yüzde hile olamaz!” diyerek imana gelmişler.

O’nu (a.s.m.) görüp iman etmeyen, tâbi olmayan insanların küfrünün ciddiyetinin boyutlarını anlamamak mümkün değildir. Muhakkak ki O (a.s.m.), cehalet ve küfrün bataklığında boğulmakta olanları imanın nuruyla nurlandırmış, dünyasını da ahretini de mesut etmiştir. Bir tebessümüyle en katı kalpleri yumuşatıp, içlerine ubudiyet (kulluk bilinci) tohumlarını serpmiştir.

Nübüvvet-i Ahmediyye’nin (a.s.m.) delilleri iki kısımdır. Birisi “İrhasat” denilen, nübüvvetten evvel ve veladeti vaktinde zuhur eden harikulade hallerdir. İkincisi, sair delillerdir. Ki bunlar, nübüvvetinden sonra fakat nübüvvetini tasdiklen zuhura gelen harikalardır.

Şu ikinci kısım peygamberliği vaktinde kâfirin inadını kırmak veyahut ehl-i imanın, imanının kuvvetini artırmak için zuhura gelen mucizâttir. Şakk-ı kamer ve parmaklarından suyun akması bunlardan sadece birkaçı...

Hz. Cabir İbn Abdullah el-Ensârî rivayet ediyor ki; “Biz bin beş yüz kişi Hudeybiye Gazvesi ’nde çok susamıştık. Resulü Ekrem (a.s.m.), kırba denilen deriden yapılmış bir kaptaki sudan abdest aldı. Sonra elini içine soktu. Gördüm ki parmaklarından çeşme gibi su akıyor. Bin beş yüz kişi o sudan içtiler ve kaplarını o kırbadan doldurdular. Salim İbn Ebil Cade sormuş; “Kaç kişi idiniz?” Cabir (r.a.) demiş ki; “Yüz bin kişi de olsa idi, yine de kâfi gelirdi. Fakat biz bin beş yüz kişiydik.”

Efendimiz (a.s.m.) doğumundan vefatına kadar bine yakın mucize göstermiş, iddiasını teyit ve tasdik ettirmiştir. Bunlardan birisi de bereketine dair mucizesidir.

Buhari ve Müslim rivayet ediyorlar ki:

Resulü Ekrem (a.s.m.)’in Hz. Zeynep ile düğün yemeklerinde, Hz. Enes’in annesi Ümmü Süleym (r.a), bir iki avuç hurmayı yağ ile kavurarak bir kaba koyup Hz. Enes’le Peygamber’e (a.s.m.) gönderdi. Efendimiz (a.s.m.) ferman etti ki; “Falan falanı çağır. Hem yolda kimle karşılaşırsan davet et.” Enes de kime rast geldi ise çağırırdı. Üç yüz kadar sahabe gelip suffa ve hücre-i saadeti doldurdular. Efendimiz (a.s.m.)

buyurdular; “Onar onar halka olunuz.”

Sonra mübarek elini o az yemeğin

üzerine koydu, dua etti. Ve

“Buyurun.” dedi. Bütün o üç yüz sahabe

yediler, doydular. Hz. Enes’e buyurdular;

“Kaldır!” Enes demiş ki; “Bilemedim, yemek kabını koyduğum vakit mi yemek çok idi, yoksa kaldırdığım vakit mi çoktu fark edemedim.”

Bir diğeri de, O’nun (a.s.m.)

gelecekte haber vermesidir. Ki, bu

mucize Efendimiz’in (a.s.m.) hayatında en

sık rastlanılan mucizesidir. Bir hadisi

şeriflerinde; “Benden sonra Ebu Bekir

ve Ömer’in yolu üzere

gidin.” buyurmuştur. Bu hadis Hz.

Ebubekir ve Hz. Ömer’in kendisinden sonra yaşayacaklarına dair haber veriyor.

Bir diğer mucizesi ise; dağların, taşların ve cansız varlıkların dile gelmesidir. Hadim-i Nebevi Hz.

İbn Mes’ud (r.a.) der ki; “Biz Resulü Ekrem’in (a.s.m.) yanında yemek yerken, yemeğin tesbihlerini işitiyorduk.”

Efendimizin (a.s.m.) günümüze kadar uzanan en büyük mucizesi, bir harfi bile değiştirilemeyen Kur’an-ı Hakîm’dir. Birçok ayeti kerime O’nun (a.s.m.) peygamberliğini teyid etmekte, davasını desteklemektedir.

Hâsılı, O’nu (a.s.m.) ifade etmekte cümleler eksik, kelimeler kusurlu kalır. Biz O’nun (a.s.m.) mucizelerine ve son hak dinin son peygamberi olduğuna inandık, iman ettik.

Hatem ’ül Enbiya (a.s.m.) bizlere diyor ki;

“Size iki şey bırakıyorum, onlara sınımsız sarılırsanız dalalete düşmezsiniz. Birisi Kur’an-ı Kerim, diğeri de sünnetimdir.” (Hâkim, el-Mustedrâk)

En büyük mucize Kur’an-ı Hakîm’in düsturuyla, saadet-i ebediyeye giden yol olan sünnet-i seniyyenin izinde olabilmek duasıyla...

(Bediüzzaman Said Nursi; Mektubat, Kadî İyaz, Şifa-i Şerif eserlerinden yararlanılmıştır.)

GEL RASULULLAH MUHTACIZ SANAMIZ...

ON
LAR
YIL
DIZ
LAR

Deniz SOYLU

Muhtacız Efendim sana! Çölde kuruyan bir gülün suya muhtaç olduğu gibi...
Kandırıyorlar Efendim bizi! Kanıyoruz biz de(!)

Hâlbuki demiştin ki; *"Size iki şey bırakıyorum. Bunlara uyduğunuz müddetçe asla doğru yoldan ayrılmazsınız; Allah'ın kitabı ve Resul'ün sünneti."* (Hâkim, el-Mustedrâk) Bağlıyorlar gözümüzü, göremiyoruz, modernleşiyoruz diyorlar. İnsanlığı yok etmek istiyorlar Efendim. Doyumsuz oldular. Bir ülkeyi değil, bir dünyayı yönetmek istiyorlar. Bu yüzden insanları tek tip haline getirmek istiyorlar. Kolaylık dediler Efendim bize. Alıyorlar her şeyi elimizden Efendim. Düşünmemizi bile istemiyorlar. Önce senin ahlakını aldılar elimizden. Biz en büyük hatayı burada yaptık zaten. Sünnet diye yerine getirdiğimiz her şeyi, nezaket kuralı diye sunuyorlar. Sen *"En büyük dua Elhamdülillahtır."* (Tirmizi) derken, bizim yemeğe olan saygımızı alıyorlar elimizden. Hızlı ve ayakta yemeğe alıştırıyorlar bizi. Cahiliye dönemi diyorlar Efendim senden önceki döneme. Ne farkımız var, cahiliye döneminden?
Sen *"(Mümin) Kardeşinle münakaşa etme, onun hoşuna gitmeyecek şakalar yapma ve ona yerine getirmeyeceğin bir söz verme."* (Tirmizi) derken, insanlar birbirlerini öldürüyor. Zinanın günahını öğrettin bizlere. Şimdi zinanın batağında yaşıyor insanlar. Evlilik kalkıyor artık. Anne; kızını korumaya çalışıyor, geri kafalı oluyor. Sen savaşta bile adaletli davranırken, savaşlar artık katliam. Sen gittiğinden beri insanlık perişan, Ebu Cehillerin öfkesi arttı. Sanki Bedir Savaşı'nın intikamının peşindeler... Bilal gibi bağırıyoruz "Ahad, Ahad!" diye. Bilal'in üstüne konan taşlarla, insanlık üzerine konan taşların arasında fark var mı Efendim?

Mus'ab gibi benzeyemedik sana. Abdullah B. Ömer gibi her yaptığını yapamadık. Ebu Hureyre nakletti en çok sözlerini. Allah vergisi zekâsı var dedik. Onun gibi zekâyâ sahip olanları aldılar elimizden. Ki Sen (sav) demiştin: *"Ashabım gökteki yıldızlara benzer."* diye. Biz onlara tutunamadık. Şimdi karanlıklar içinde boğuluyoruz. Aydınliğa ermemiz, ancak Sen (sav)'in nurunla olur. Sahabelerin de güzel... Hepsinde Sen (sav)'den bir parça. Allah bize lütfetmiş ümmetin olmayı. Sahabelerin gibi göremedik Sen (sav)'i. Ki ne kadar isterdik seninle aynı havayı solumayı.

Sensizlik! Sen (sav)'in ahlakın olmayan bir dünyada yaşamak çok zor.
Yanıyor ümmetin!

Şimdi hiç olmadığımız kadar muhtacız Sana; karanlığın aydınlığa muhtaç olduğu kadar, şefaet et ya Resulullah, bir nebze açılın gözlerimiz.

Şefaet ya Resulullah, şefaet...

Onları Tanıyor musunuz?

Hayattayken cennetle müjdelenen on sahabe:

Hz. Ebubekir, Hz. Ömer, Hz. Osman, Hz. Ali, Sa'd bin Ebu Vakkas, Zeyd bin Sabit, Talha bin Ubeydullah, Zübeyr bin Avvam, Ebu Ubeyde bin Cerrah, Abdurrahman bin Avf

Abdullah bin Hanzala: Meleklerin yıkadığı sahabelidir.

Abdullah bin Mes'ud: Kur'an-ı Kerim'i açıktan okuyan ilk sahabelidir.

Amir bin Führeyre: Meleklerin defnettği sahabelidir.

Asum bin Sabit: Arıların koruduğu sahabelidir.

Bera bin Azib: Kiblenin değiştiğini haber veren sahabelidir.

Bilal-i Habeşi: Resulullah (sav)'in müezzini.

Cafer-i Tayyar: Cennete uçarak giden sahabelidir.

Dihye-i Kelbi: Cebrail (as)'in şekline girdiği sahabelidir.

Ebu Dücane: Efendimiz (sav)'in fedaisidir.

Ebu Hureyre: En çok hadis nakleden sahabelidir.

Ebu Lübbâbe: Tövbesi ile meşhur sahabelidir.

Erkam bin Ebi'l Erkam: Evi ilk vakıf olan sahabelidir.

Es'ad bin Zürrare: Cahiliye devrinde de bir tek Allah'a inanan sahabelidir.

Huzeyfe bin Yemân: Peygamberimiz (sav)'in sırdaşıdır.

Hz. Hamza: Şehitlerin Efendisidir.

Mus'ab bin Umeyr: İslam'da ilk öğretmen, ilk elçidir.

Sa'd bin Muâz: Cenazesini 70.000 meleğin yıkadığı sahabelidir.

Tufeyl bin Amr: Işık saçan sahabelidir.

Zeyd bin Harise: İlk iman eden köledir.

Kalid bin Velid: Allah'ın Kılıcı lakabı ile meşhur sahabelidir.

İmrân bin Husayn: Meleklerle konuşan sahabelidir.

Kâ'b bin Nu'man: Peygamberimiz (sav)'in hırkasını verdiği sahabelidir.

Ebu Süfyan bin Haris: Peygamberimiz (sav)'in sütkardeşidir.

Abdullah bin Abbas: Tefsir âlimlerinin şahıdır.

Abdullah bin Revaha: Resulullah (sav)'in şairidir.

Abdullah bin Süheyl: Tevrat'ta Resulullah (sav)'in alametlerini görüp Müslüman olan sahabelidir.

Abdullah bin Zeyd: Sahib-ül ezandır.

Ebu Eyyub el Ensari: Mihmandar-ı Resulullah'dır.

Ebu Seleme: Tek başına hicret eden ilk sahabelidir.

Hubeyle bin Adiy: Darağacında namaz kılan ilk sahabelidir.

BUNLARI BİLİYOR MUSUNUZ?

“Unutulmuş bir sünnetimi meydana çıkarana yüz şehit sevabı vardır.” (Hâkim)

Yemeğe tuz ile başlardı.

(Yemeğe tuz ile başlamak beyin tarafından gönderilen bir uyarı sayesinde, midede mukus denilen sindirimi kolaylaştırıcı bir tabaka oluşturduğunu ve midenin sindirime hazırlıksız yakalanmasını önler.)

Yemek yerken yerde oturarak sol ayağını katlayıp sağ ayağını karnına çekerek otururdu.

(Bu şekilde yemek yemek su ile doldurulmuş balon şeklinde midenin çıkış kısmını kapatarak yenilen gıdanın tam sindirilmeden bağırsaklara kaçmasını engeller ve mide dolunca da dolgunluk hissi vererek çok fazla yemeden kalkmayı sağlar.)

Oturarak ve üç yudumda suyunu içerdi.

(Bu şekilde içilen su, dil ve ağız bölgesinde daha fazla duraksadığından tükürük bezleri için gerekli olan suyun emilimini artırıp anti bakteriyel ve antioksidan etkiye sahip tükürüğün salgılanmasını artırarak ağız ve diş sağlığına katkıda bulunur.)

Uyurken sağ omzuna dönüp yatarı.

(Böylece solda olan kalbimizin daha rahat çalışmasına yardımcı olarak, kalbi yormadan uyuruz ve dinlenmiş bir vaziyette kalkmış oluruz.)

Allah Resulü Efendimiz (sav) her gece yatmadan evvel iki elini açarak birleştirir; *İhlâs*, *Felâk* ve *Nâs*

Surelerini okuyarak ellerinin içine üfler sonra başından ve yüzünden başlayarak üç defa elinin eriştiği kadarıyla bütün vücudunu sıvazlar ondan sonra yatarı. Hz. Aişe validemiz Efendimiz (sav)'in bunu her gece üç defa yaptığını rivayet etmektedir.

İmanını sık sık tazelerdi.

“Bunun nasıl olduğunu soran sahabe-i kirama Efendimiz (s.a.v.) “La İlahe İllallah” diyerek buyurmuşlardır.” (imam Gazali -Mukafesetük Kulb)

Yemeği sıcak yemez, soğumasını beklerdi. Soğuması için yemeği üflemezdi.

(Verdiğimiz nefesimiz karbondioksit gazı içermektedir. Sıcak yemek üflenerek soğutulursa yemeğin üzerinde bu zararlı gaz birikecek ve yararını azaltacaktır. Bu nedenle de Efendimiz (sav) yemeği karıştırarak soğuturdu.)

Temiz mekânlara, mescide sağ ayağıyla girer sol ayağıyla çıkardı.

(İnsanın vücut dengesi sağ ayağındadır. Adımını attığı ilk ayağı bu nedenle önemlidir. Herhangi bir denge kaybında vücut, sağ ayak neredeyse (pis veya temiz yer olarak) oraya doğru düşer.)

Abdestli olarak yatarı.

(Zira Efendimiz (sav) şöyle buyurmuşlardır: “Kim zikrederek ve abdestli yatar sonra gece uyanırsa Allah’tan dünyaya ve ahrete dair ne isterse Allah onun isteğini verir.” (Ebu Davud, İbn Mace))

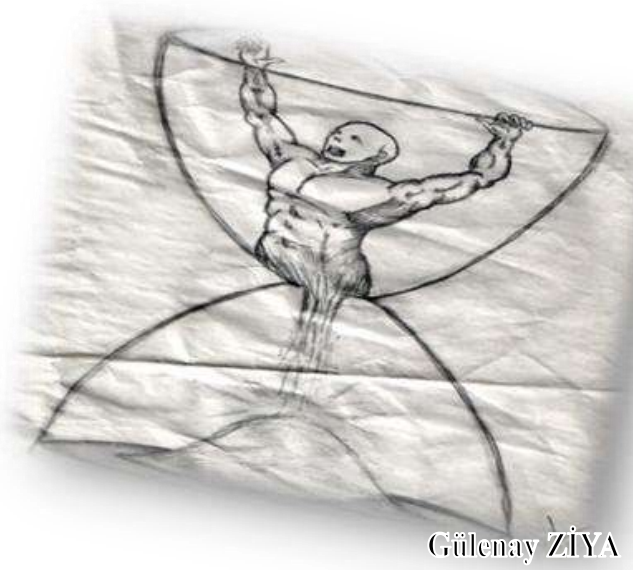
Yemeğe tuz ile başlar ve yemeği tuz ile bitirirdi.

(Yemekten önce alınan tuz ile tükürük bezleri daha fazla salgı yapar. Sindirim ve ağızdaki karbonhidrat parçalanması daha kolay olur. Mide motilitesi artar. Pankreas ve bağırsaklar üzerinde müspet etkiler meydana gelir. Yemekten sonra alınan tuz sayesinde; ağza bol miktarda gelen pityalin ile dişlere yapışmış olan karbonhidratlar çözülüp eritilir ve diş çürümelerini önler. Ağızda antiseptik özelliği gösterir.)

ÖLÜMSÜZSENİZ ÖLÜM SİZSİNİZ

Âlemlere rahmet Peygamber

Efendimiz (sav)'in yeryüzünü şereflendirişini idrake çalışıyoruz bu günlerde. Nur kaynağı **Hz. Muhammed (sav)**... Mü'min ise O'nun nurunun takipçisi, hayatını Kur'an ve sünnete göre tanzim edendir. Resulullah'a şahadet bağı ile bağlanan, O'nunla yol alandır. **"Sadece bir eğlence ve oyun yerinden ibaret olan dünya hayatında"** günlerini geceye bağlarken **"asıl yurdu"** yolcusudur. Fakat insan nisyan ile maluldür. Kimi zaman kaptırırız kendimizi oyuna. Ben bu hali çocukken ettiklerime benzetirim. Annem ekmek almaya yollardı da ben ne alacağımı dahi unuttur, oyuna dalardım. Sonra annem beklemediğim bir anda beni çağırırdı ve eve eli boş dönerdim. İşte Rabbin huzuruna eli boş dönecekler de dünya hayatına kendini kaptıranlar, ne için geldiğini unutanlar olacak. Allah bizi muhafaza eylesin.

Şimdilerde öyle bir furya var ki dünyaya bağlılığın resmini çiziyor bize. Yaşlanma karşıtı kremlerden bahsediyorum. Reklamların sıklığı, satışların çokluğunu işaret ediyor. Bilhassa kadınlarımız gençleşme derdinde. Oysa Peygamber Efendimiz (sav) gençlere özenen yaşlılara lanet okuyor. Dedik ya, nisyan ile malulüz. Unutuyoruz, ne almaya geldik, rehberimiz kim, neler söylemiş?

Laboratuarlarda harıl harıl ölümsüzlük geni aranıyor. Dedelerimizin bahsettiği ab-ı hayat suyu bulunsa satış rekorları kırarak. Aslında ab-ı hayatın formülünü Allah-u Teâlâ Bakara Suresi 154. ayette vermiş ya okuyan gerek. **"Allah yolunda ölenlere ölü demeyiniz. Bilakis onlar diridir. Fakat siz bunu anlayamazsınız."** Ha söylemeyi unuttum, bir de Allah yolunda ölen gerek. Ya da Resulullah'ın nasihati üzere ölmeden evvel ölen gerek. İnsan uykudadır ancak öldüğünde uyanır buyurmuş ya, kimse uyanmaya yanaşmıyor. Değil ölümü sık sık anıp kabristan ziyaret etmek, yüzümüzde ölüm habercisi tek bir kırışığa, saçımızda tek bir ak tele tahammülümüz yok.

Kimyasallara, boyaya sarılıveriyoruz anında. Cildimize bilmem ne yağları zerk ettiriyoruz ama cilt sağlığınıza verdiğimiz önemi ruh sağlığınıza vermiyoruz. Televizyonlar sabahtan akşama kadar ruhumuza sövüyor.

Ne güzel söylemiş
Necip Fazıl:

*"Ölüm güzel şeydir
Budur Hak'tan haber
Hiç güzel olmasaydı
Ölür müydü Peygamber?"*

F
A
N
J
R
J
N
E
F
K
A
R
J

Haktan haber geliyor da biz mi duyamıyoruz? Televizyonun sesini kısısak işe yarar mı acaba?

Özgü MUŞTU

FETH-İ MÜBİN-HUDEYBİYE ANTLAŞMASI

تَعْلَمُونَ لَا وَأَنْتُمْ يَعْزَمُونَ وَاللَّهُ لَكُمْ نَسْرٌ وَهُوَ شَيْبًا نُحِبُّوهُ أَنْ وَعَسَى لَكُمْ خَيْرٌ وَهُوَ شَيْبًا وَأَنْتُمْ هُمْ أَنْ وَعَسَى

“...Bazen siz bir şeyden hoşlanmazsınız, hâlbuki o sizin için bir hayırdır. Bazen de bir şeyi sever, istersiniz, hâlbuki o sizin için bir şerdir. Allah bilir, siz bilmezsiniz.” (el-Bakara, 216)

Kur'an-ı Kerim'de insan, yalnızca ontolojik yönden değerlendirilen bir varlığı ifade etmez; aynı zamanda belli amaçları olan, birtakım ahlaki mükellefiyetler yüklenen ve yeryüzünün halifesi seçilen varlığı ifade eder. İnsanın özgür irade ve akıl sahibi olarak yaratılması, onu diğer canlılardan üstün kılmıştır. İnsan bu özellikleriyle kendisini sorgulayarak diğer insanlar ile "iletişim" kurabilir. Bu özelliklerinden ötürü insan sosyal bir varlıktır ve sürekli gelişime açıktır, iletişime mecburdur. Kur'an-ı Kerim insandan öncelikle Allah'a ibadette bulunmasını istemekte ve insanın dünyaya gönderilmesinin amacının Allah'a ibadet olduğunu zikretmektedir. Bu yüzden kâinata Kur'an-ı Kerim'in önerdiği paradigma ile bakıldığı zaman Yaratıcının rızasına uygun davranışlar, insanın en erdemli vasıfları olacaktır. Zira insanın yaratılmasının amacı Yaratıcısını tanımasıdır. İlahi Kelam'da insanın Yaratıcıya uygun bir yaşam biçimi geliştirmesi önerilmekte, model olarak da Hz. Peygamber (sav) gösterilmektedir.

Bu yüzden Hz. Peygamber (sav)'in fiil ve davranışları, tepkileri, uygulamaları Müslüman için sadece beşeri bir tavır ifade etmez. Hz. Peygamber (sav)'in davranışlarını örnek almak, O'na benzemeye çalışmak Allah'ı sevmenin ve Allah rızasına uygun yaşamının en önemli şartıdır. Sünnet-i Seniyye olarak adlandırılan bu nebevi davranışların öneminden ötürü Hz. Peygamber (sav)'in siyasi, idari, hukuki ve ahlaki davranışlarından Müslüman'ın pratik sonuçlar çıkarması ve bunları yaşadığı dönemin koşullarını da düşünerek hayata geçirmesi gerekmektedir.

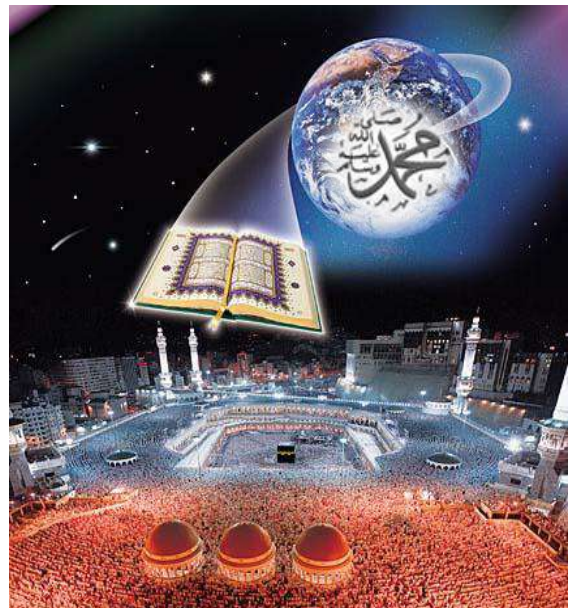
Hudeybiye Antlaşması Hicretin 6. yılında (628) Hz. Peygamber (sav) ve Ashabının umre yapmak amacıyla Medine'den hareket ederek Hudeybiye mevkiine gelmesi ve buna karşın Kureyşlilerin Müslümanları Mekke ve civarına almama kararı üzerine akdedilen ve zahiren Müslümanların aleyhine hükümler içeren hukuki-siyasi olaydır. Bu umre seferinin görünüşteki sebebi Hz. Peygamber(sav)'in görmüş olduğu bir rüyadır. Hz. Peygamber (sav) bu rüyasında hiçbir endişe ve korku duymadan Ashabıyla birlikte Kâbe'yi tavaf ettiğini, bazı Sahabelerin başlarını kazıttığını, bazılarının da saçlarını kısalttığını görmüştür.

Hudeybiye Antlaşması ve bu antlaşmadan önceki ve sonraki gelişmeler de Müslümanların beşeri ilişkilerde, iletişimde ve tebliğde nasıl bir metod takip etmesi gerektiği hakkında önemli ipuçları vermektedir. Hudeybiye Antlaşması yalnızca o dönemin siyasi ve ekonomik koşullarında ortaya çıkmış bir hukuki olay olarak değerlendirilmemelidir. Zira antlaşmanın taraflarından birisi İslamiyet'i bütün yönleriyle ve en güzel şekilde yaşayan Hz. Peygamber (sav)ve Ashabı, diğer taraf ise İslamiyet'in bütün güzelliklerine sırt çevirmiş ve Müslümanlara hayat hakkı tanımayacak kadar hoşgörüsüz bir siyaseti benimseyen Kureyşlilerdir.

Hudeybiye Barışı'nın hemen bütün şartları, Müslümanların aleyhine görünüyordu. Fakat barışın Müslümanların yararına ve sonucun lehlerine olacağını Peygamberimiz biliyordu. Bu nedenle, barışı sağlamak için, aleyhlerinde görünen en ağır şartları kabul etmişti. Resul-i Ekrem Efendimiz (sav) her ne surette olursa olsun Kureyş müşriklerini bir antlaşma yazısı ile bağlamak ve bu surette İslâm'ın siyasi kudret ve mevcudiyetini hem onlara hem de bütün Arabistan halkına göstermek ve tanıtmak istiyordu. (Tecrid-i Sarih, Tere: Kâmil Miras) Hz. Peygamber (sav)'in tek gayesi umre ibadetini yerine getirmek olduğu için olası bir çatışmanın çıkmasını arzu etmiyordu. Kureyşliler ile meseleyi diplomatik yollardan çözmeyi umut ediyordu.

Anlaşmadan sonra Müslümanlarla müşrikler arasında görüşme ve temaslar arttı. Hz. Peygamber (sav) İslâm'ı serbestçe yaymağa başladı. Hudeybiye anlaşmasından Mekke'nin fethine kadar geçen 21 aylık devrede Müslüman olanların sayısı, İslâm'ın doğuşundan, Hudeybiye Barışına kadar geçen 19 yılda Müslüman olanların sayısından kat kat fazla oldu. Hayber'in ve Mekke'nin fethi gibi zaferler, Hudeybiye anlaşmasının sonucudur. Hudeybiye antlaşması on yıl süreyle yapıldığı halde, iki yıl sonra müşrikler, verdikleri söze uymayarak antlaşmayı bozdular. Müslümanlar ise, bu kısa süren sulh döneminden çok mühim neticeler elde ettiler. İki yıl içinde Müslümanların sayısı birkaç misli arttı. Bu antlaşma ile Müslümanlar ilk defa bir devlet ve bir kuvvet olarak kabul edildi. Bir yıl sonra da Peygamber Efendimiz (sav) ashabıyla birlikte Mekke'ye giderek Kâbe'yi ziyaret ettiler. Bundan sonra çevredeki hükümdarlara İslâm'a davet mektupları yazıldı. Her geçen gün insanlar Müslüman olmakla şerefleniyordu. Peygamber Efendimiz(sav)'in vefatına kadar İslâmiyet, bütün Arap Yarımadasına yayıldı.

Hudeybiye Antlaşması'ndan sonra Arap yarımadasında İslami inkişafta olağanüstü bir hızlanmanın görülmesi de Hudeybiye'nin yüzeysel bir tarih okuma ile anlaşılamayacağını göstermektedir. Hudeybiye, İslam tarihinde bir dönüm noktasıdır ve birbiriyle insan olmaktan başka hiçbir ortak noktası olmayan iki farklı grubun Hz. Peygamber(sav)'in gayret ve ferasetiyle barış ortamında yaşamasını temin eden hukuki bir olaydır. Kur'an-ı Kerim'de "Ap açık bir fetih yolu" (Fetih Suresi: 1) olarak tavsif edilen Hudeybiye Antlaşması'ndan günümüz Müslüman'ına düşen hissenin ne olduğunu anlayabilmek için öncelikle Antlaşmanın hangi siyasi ve ekonomik koşullar altında imzalandığını bilmekte fayda vardır.

HİLYE-İ ŞERİF VE FAZİLETLERİ

"Benden sonra beni her şeyden çok seven birçok kimseler gelecektir ki, onların bir kısmı ailesi, mal ve mülküne karşılık beni bir defa olsun görmeyi tercih edecektir."(Müslim)

İslami ıstılahta hilye; Hz. Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'in dış görünüşünü ve yüce vasıflarını anlatan manzum veya nesir halindeki eserlere verilen addır. **"Hilye-i Saâdet"** de denir. Müslümanlar, Hz. Peygamber (s.a.v.) Efendimiz'in her haline ve şekline son derece önem verdikleri için, usta sanatkârlar çok sayıda hilyeler yazmışlardır.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) dünyadan ahirete geçecekleri zaman ashab-ı kiram "Ya Resulullah 'Senden sonraya kalıp da cemalini göremezsek halimiz nice olur?" diye ağlaştılar. Sonra kızı Hz. Fatıma boynuna sarılıp "Ey Babacığım! Senin cemalini göremeyeceğiz halimiz nice olur" diye ağladı. O zaman Resulullah Efendimiz şu sözleri söyledi: "Ey kızım Fatıma, ashablarım geliniz. Size vücudumun cevmini yazdırayım. Beni görmek istediğiniz vakit okuyup yüzünüze sürün, hemen beni görmüş gibi olursunuz. Ben dahi sizden razı olurum. Her kim ümmetimden olup da beni görmek istediği vakit okuyup yüzüne sürerse cehennem ona haram olur.

Her kim onları yükseğe kaldırıp bakarsa ve bana muhabbetle bağlanırsa Allah u Teâlâ ona cehennemini haram kılar, o kişi kabir azabından emin olur. Mahşer günü çıplak olarak haşre girmez, sırat köprüsünü yıldırım gibi geçer ve benimle birlikte cennete girer. O kişi yönetici ise muradına erer.

Allah u Teâlâ ona düşmanlarına karşı yardım eder. Bütün şeytanların şerrinden korur. Her korkusundan emin olur. Her kim bunları yanında taşırsa Allah u Teâlâ And cennetlerini ona konak yapar.

Ulemanın beyanına göre içinde Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'in cemal-i şerifi bulunan eve felaket uğramaz, şeytan ve fakirlik girmez, ateşte yanmaz.

Üzerinde taşıyan kişi her türlü musibetten korunur. Ömür ve devleti uzun olur. Ahiret belalarından emin olur. Her ne niyetle kırk gün okursa muradı hâsıl olur. Ölümünden sonra kefenine koyduran kabir azabı görmez. Yetmiş melek ona dua ve istiğfar eder.

Na'î Saadet

NOT: Hilye-i Şerif okumadan ve bakıp yüzüne sürmeden evvel üç defa salâvat-ı şerif okunması uygun olur. Evlerin girişlerine ve odalarına asılması güzel bir adabtır. Sabahları salâvat getirdikten sonra ellerin yüze sürülmesi Resulullah'ın nuruyla nurlanmaya ve suretimizin de O'nun (s.a.v.) şemiline benzemesine vesile olur. (inşallah)

HİLYE-İ ŞERİF'in meâli:

"Hazreti Ali, Resul-i Ekrem'i şöyle tavsif ederdi:

Peygamber Efendimiz ne çok uzun ne de çok kısa idi. O kavminin orta boylusu idi. Saçları ne çok kıvırcık ne de dümdüz idi; hafifçe dalgalı idi. Yüzü hafif değirmi ve dolgunca idi, yüzünün rengi pembe beyaz, gözleri siyah, kirpikleri sık ve uzun, kemiklerinin eklem yerleriyle omuz başları irice idi. Vücudu kılız olup sadece göğsünden göbeğine doğru inen ince tüy şeridi vardı. El ve ayak parmakları kalınca idi. Yürürken meyilli ve engebeli yerde yürürcesine ayaklarını sürmeden sertçe kaldırır ve adımlarını uzunca atardı. Bir kimseye baktığı zaman yalnızca başını çevirerek değil bütün vücudu ile o tarafa yönelirdi. Sirtında iki kürek kemiği arasında peygamberler zincirinin son halkası olduğunu gösteren nübüvvet mührü vardı. İnsanların en cömerdi, en doğru sözlüsü, en yumuşak huylusu ve en arkadaş canlısı idi. Kendisini ilk defa görenler onun mehabeti karşısında sarsılırlar, fakat dostluk kurup sohbetinde bulunanlar onu çok severlerdi. Efendimiz'i övmek isteyen kimse, 'Ben ondan önce ve sonra eşini ve benzerini görmedim' derdi. Allah'ın salât ve selamı onun üzerine olsun!"

PeyGamBer Efendimizin (Saçı Şerifi)

"Kim bana bir salât getirirse, Allah ona bununla on salât getirir."

(Müslim)

"Kabrimi bayram yerine çevirmeyin. Bana salât getirin. Getirdiğiniz salât nerede olursanız olun bana ulaşır." (Ebu Davud)

MANALARIYLA SALÂVAT-I ŞERÎFELER

Aleyhisselam: ALLAH'ın selamı, onun üzerine olsun.

Aleyhissalatu vesselam: ALLAH'ın salât u selamı onun üzerine olsun.

Sallallahu aleyhi ve selem: ALLAH u Teâlâ, Ona salât u selam etsin.

Allahumme salli ala Muhammedin ve ala âli Muhammed: ALLAH'ım! (peygamberimiz)

Hz. Muhammed'e ve âline (evladu iyaline) rahmet eyle.

Allahumme salli ala seyyidina Muhammedin ve ala alihi ve sahbihi ve sellim: Ey ALLAH'ım ! Efendimiz, büyüğümüz **Muhammed'e**, evlad u iyaline, ashabına salat u selam eyle.(Rahmet et, selametlik ver.)

Allahumme salli ala Muhammedin ve enzihul'muk'adel'mukarrabe indeke yevmel'kiyameti: Ey ALLAH'ım! **Hz. Muhammed'e** Salat u selam et ve onu kıyamet gününde sana yakın bir yere (makam-ı Mahmut'a) indir.

Allahumme salli ala seyyidina Muhammedin tubbil'kulubi ve devaiha ve afiyetil, abdani ve şifaiha ve nuril'ebdari ve ziyaiha ve ala alihi ve sahbihi ve sellim: Ey ALLAH'ım ! kalblerin doktoru ve devası, vücutların şifası, gözlerin nuru ve ziyası olan **Muhammed'e** (s.a.v.) âline ve ashabına salât u selam eyle.

Allahumme salli ve sellim ve barik ala seyyidina Muhammedin ve ala ali seyyidina Muhammedin bi'adedi ilmike: Ey ALLAH'ım ! Efendimiz **Hz. Muhammed** (s.a.v.)'e ve Efendimiz **Hz. Muhammed** (s.a.v.)'in âline nihayetsiz olan ilminin adedince salât u selam ve bereketler ihсан eyle.

Allahumme salli ala seyyidina Muhammedin mahtelefel-melevani ve teakabel-asarani ve kerraral-cedidani vestekbelel-ferkadani ve belliğ ruhahu ve ervaha ehl-i beytihi minnat-tahiyyete vesselame verham ve barik ve sellim aleyhi ve aleyhim teslimen kesiran kesira: ALLAH'ım melevan, asaran, cedidan ve ferkadan yıldızları devam ettiği müddetçe Efendimiz **Muhammed** (s.a.v.)'e salât ve selam eyle. O'nun ve ehl-i beytinin ruhuna bizden saygı ve selam ulaşır.

Allahumme salli ala seyyidina Muhammedin abdike ve Resulike ve alel'muminine vel'muminati vel'muslimine vel'muslimati: ALLAH'ım ! Kulun ve Resulün **Hz. Muhammed'e** salât (Rahmet) et. Mümin olan erkek ve kadınlara, Müslüman olan erkek ve kadınlara da merhamet eyle.

Allahumme salli ala Muhammedin ve ala ali Muhammed, kema salleyte ala İbrahim ve ala ali İbrahim., İnneke hamidun mecid: Ey ALLAH'ım, **Hz. Muhammed'e** ve O'nun âline salât et. **Hz. İbrahim** (a.s.)'a ve âline salât ettiğin gibi. Şüphe yok ki, sen Hamid'sin, (Öğülmüş yalnız Sen'sin), Mecid'sin (Şan ve şeref sahibi yalnız Sen'sin)

Allahumme barik ala Muhammedin ve ala âli Muhammed, kema barekte ala İbrahim ve ala âli İbrahim, İnneke hamidun mecid: Ey ALLAH'ım, **Hz. Muhammed'e** ve O'nun âline mübarek eyle. **Hz. İbrahim** (a.s.)'a ve âline mübarek eylediğin gibi. Şüphe yok ki, sen Hamid'sin, (Öğülmüş yalnız Sen'sin), Mecid'sin (Şan ve şeref sahibi yalnız Sen'sin)

PRATİK BİLGİLER

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
هُوَ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
أَتُحَدِّثُكَ رَبِّي الْمَلَكِينَ

“O daima yaşayandır. O'ndan başka hiçbir ilâh yoktur. O halde O'na dininde ihlâs (ve samîmiyet) erbâbı olarak "Hamdolsun kâinâtın Rabbi olan Allah'a" (diye) dua edin.”

(Mü'min Sûresi/65)

Eğer sefere çıktığınız zaman, arkadaşlarınızın içinde hâli en güzel ve azığı en bol bir kimse olmak istiyorsanız; *“Kâfirûn, Nasr, İhlâs, Felâk ve Nâs Sûreleri”*ni okuyun. Her sûreye besmele ile başlamalı ve besmele ile bitirmelisiniz. (Tuhfetü'z-zakirîn, 158 İbn es-Seniy'den)

Eğer yemeğe besmele çekmeden başladığınız, yemeğinizin nurunu şeytanla paylaşmamak için; *“Bismillahi fi evvelihi ve âhirihi”* (başında da sonunda da Bismillah) demeniz yeterli olacaktır. (Ebu Davud, Tirmizi)

Yemeğinizin bereketli olmasını istiyorsanız; yemekten önce ve sonra ellerinizi yıkamalısınız. (Ebu Davud, Tirmizi)

Sabah ve akşam şeytanın belâ, tuzaklarından ve ilâhî Gazap'tan korunmak istiyorsanız; on defa sabah, on defa akşam, on defa da yatarken *“Lâ havle velâ kuvvete illa billâh”* demelisiniz. (Tuhfetü'z-zakirîn, 197)

Cehennem azabından korunmanız için sabah-akşam 7 defa; *“Allahümme ecirni minennâr”* zikrini okumalısınız. (Ebu Davud)

Gün başından akşama kadar 70.000 meleğin size dua etmesini istiyorsanız sabah 3 defa, *“Eûzü billahis-semûl alîm-i minesşeytânirracîm”* dedikten sonra *Besmele ile Haşr suresinin son üç ayetini* okumalısınız. (Tirmizi)

Kıyamet gününde yüzünüzün ay gibi parlamasını istiyorsanız; günde yüz kere *“Lâ ilâhe illallah”* demelisiniz. (Taberani)

Denizköpükleri kadar günahla da olsa tevbe edip affedilmek istiyorsanız; günde yüz defa *“Sübhanellahi ve bihamdihi”* demelisiniz. (Tirmizi, Buhari, Müslim)

Resulullah Efendimiz (sav)'e kıyamet gününde en yakın olanlardan olmak istiyorsanız; O'na (sav) çokça salâvat getirmelisiniz. (Tirmizi)

(Salâvat: *“Allahümme salli ala seyyidina Muhammed”*)

HADİS-İ ŞERİFLER IŞIĞINDA ŞİFA VE SAĞLIK

Vitaminler, mineraller, aminoasitler ve enzimler... İnsan hayatı için vazgeçilmez önemi olan bu unsurların hepsini balda bulabilirsiniz. Bal, herkesin bildiği gibi şifa deposu bir besindir. Çok eski tarihlerden bu yana sağlık için faydalı olduğu bilinir. İbni Sünni'den Resûl- ü Ekrem (sav)'in, bal şerbetini çok sevdiğine dair rivayet edildiği için bizler de bu KUTLU DOĞUM'da balın mucizelerini hem ilmî hem de tıbbî yönüyle sizlerle paylaşmak istedik.

BAL İLE İLGİLİ HADİS-İ ŞERİFLER:

Bedeni besleyen üç şeyden biri de bal yemektir. (Şir'a)

Lohusaya taze hurma, hastaya bal gibi şifalı bir şey yoktur. (Ebu Nuaym)

Şifa olan şeylerden biri de bal yemektir. (Buhari)

Faydalı tedavilerden biri de bal şerbeti içmektir.(Buhari)

Her ay, 3 sabah aç karnına bal yiyene, büyük bir hastalık isabet etmez. (Beyheki)

Helal para ile alınan bal, yağmur suyu ile şerbet yapıp içilirse her derde deva olur. (Deylemi)

Böğür sancısının ilâcı sıcak bal şerbetidir. (Hâkim)

Şu üç şeyde şifa vardır: Bal şerbeti, hacamat, ateşle dağlama. Ama ümmetimi ateşle dağlamadan men ederim. (Buhari)

İki şifa kaynağını elden bırakmayın: Bal ve Kur'ân. (İbni Mace)

İŞTE; UZMANLARIN BALLA İLGİLİ OLARAK

HAZIRLADIKLARI DOĞAL İLAÇ DOSYASI

BAĞIŞIKLIK SİSTEMİ

Her gün kullanılan bal ve tarçın bağışıklık sistemini kuvvetlendirir, vücudu bakteri ve virüs saldırılarına karşı korur. Araştırmacılara göre bal, birçok vitamin ve büyük miktarda da demir içermektedir. Balın düzenli kullanılması, akyuvarlar içerisindeki bakteriler ve virüslerle savaşan korpuskülleri de kuvvetlendirir.

DİŞ AĞRISI

Bir kaşık toz tarçın ve 5 tatlı kaşığı bal karışımı ağrıyan dişe tatbik edilir. Ağrı kesilene kadar günde üç defa tatbik edilir.

HAZIMSIZLIK VE GRİP

Toz tarçın 2 kaşık bal üzerine serpilip yemekten önce alındığında asit oluşumunu ve hazımsızlığı önler. İspanya'da yapılan bir araştırmada, bal içerisindeki bir maddenin grip mikroplarını öldürdüğü ve hastaları gripten koruduğu saptanmıştır.

İDRAR KESESİ ENFEKSİYONLARI

İki kaşık toz tarçın ve bir tatlı kaşığı bal, ılık su içerisinde eritilip içilir. İdrar kesesindeki mikroorganizmalar üzerinde etkilidir.

KANSER

Japonya ve Avustralya'da yapılan bir araştırmada, mide ve kemik kanserleri üzerinde başarılı olunmuştur. Bu tür kanserlere yakalanan hastalar, günde bir kaşık bal ve bir kaşık tarçını bir ay süreyle günde üç defa almalıdırlar.

GAZ

Hindistan ve Japonya'da yapılan araştırmalar bal ve tarçının midedeki gazı giderdiğini göstermiştir.

KALP HASTALIKLARI

Bal ve tarçınla bir karışım yapın ve bunu her sabah kahvaltıda reçel veya marmelat yerine ekmek üzerine sürün. Bu uygulama arterlerdeki kolesterolleri eriterek hastaları kalp krizinden korur. Bu uygulama ile daha önce kalp krizi geçirmiş kişiler, ikinci krizden kilometrelerce uzakta olacaklardır. Bu uygulamayı düzenli olarak yapan kişilerde solunum güçlüğü ortadan kalkacak ve kalp atışları kuvvetlenecektir.

KISIRLIK

Eski Yunan ve Ayurvedikler balı, yıllardır erkeklerin spermlerini kuvvetlendirmek için kullanmışlardır. Eğer kudretsiz bir erkek düzenli olarak uyumadan önce 2 kaşık bal yerse problemleri çözülecektir. Çin, Japon ve Uzakdoğu ülkelerinde gebe kalamayan ve uterusunu kuvvetlendirmek isteyen kadınlar asırlardır toz tarçın kullanmaktadırlar. Gebe kalamayan kadınlar bir tutam toz tarçın ve yarım tatlı kaşığı balı gün boyunca bir bir sakız üzerine koyup çiğnediklerinde tükürükle karışarak yavaş yavaş emilerek etkili olmaktadır.

KOLESTEROL

İki kaşık bal, üç tatlı kaşığı toz tarçın, 450 gr. demlenmiş çay içerisinde eritilerek içildiğinde kan kolesterol seviyesi 2 saat içerisinde % 10 düşecektir. Artrit hastalarına tavsiye edilen kürde günde 3 defa kolesterol hastaları için uygulanabilir. Adı geçen dergideki bilgilere göre günlük gıda ile alınan bal bile kolesterolün düşmesine yardımcı olabilir.

MİDE AĞRILARI

Bal ve tarçın kürlerinin, mide ağrıları için olduğu kadar mide ülserleri için de yararlı olduğu saptanmıştır.

SAÇ DÖKÜLMESİ

Saçı dökülenler ve tepesi açılanlar için; sıcak zeytinyağı içerisinde bir kaşık bal, bir tatlı kaşığı toz tarçın ilavesiyle elde edilen krem banyodan önce başa sürülür ve yaklaşık 15 dakika bekledikten sonra yıkanır. 5 dakikalık bir uygulama dahi etkili olabilir.

SİVİLCELER VE DERİ

3 kısım bal ve 1 kısım tarçın ile bir krem yapılır. Bu krem uykudan önce sivilceler üzerine sürülür. Sabah ılık su ile yıkanır. Eğer 2 hafta süreyle her gün uygulanırsa sivilceleri kökünden çıkarır. Egzama, mantar ve diğer deri enfeksiyonlarında eşit miktardaki bal ve tarçın karışımı uygulanır.

SOĞUK ALGINLIĞI

Bir kaşık ılıtılmış bal, 1/4 tatlı kaşığı toz tarçın ile günde üç defa yenir. Bu uygulama birçok kronik öksürük, soğuk algınlığı tedavisi ve sinüslerin temizlenmesi için de geçerlidir.

ZAYIFLAMA

Bir bardak su içerisinde eşit miktarda bal ve tarçın konup kaynatılır. Her gün kahvaltıda yarım saat önce aç karnına ve yatmadan önce içilir. Düzenli uygulanırsa kilo verilir. Ayrıca bu karışım düzenli olarak içildiğinde, yüksek kalorili diyet alınsa bile vücutta yağın birikmesine engel olur.

CİLT BAKIMI

GÜLDEN GELEN GÜZELLİK

Gül... Sevgililer Sevgilisinin kokusu olan gül... Yüreğimiz sızladığında sevgilinin kokusunu almayı ümit ettiğimiz gül...

Gül sadece manevi halimize güzellik katlamakla kalmayıp, cildimizi güzelleştirmede de bizlere yarar sağlamaktadır. Cilt problemleri insan hayatını psikolojik olarak en çok etkileyen vakalardan birisidir. Herkes aynaya baktığında ya da sosyal ilişkilerinde bakımlı bir kişi ile karşılaşmayı umar. Bu nedenle temiz ve bakımlı olmak önemlidir.

Günlük yaşantımızda bizleri rahatsız eden ve sıkça rastlanılan bir cilt rahatsızlığı da siyah noktalardır. Özellikle ergenlik döneminde hormonlardaki değişiklikler nedeniyle ciltteki siyah noktalar daha çok belirginleşmektedir.

Bu ay sizlerle maneviyatımıza güzellik katan gülün, cildimiz üzerindeki etkisini paylaşacağız. Ciltte oluşan siyah noktaları temizlemek için sizlere bir maske önereceğim.

Maske için malzemeler:

- 2 çorba kaşığı beyaz kil
- 7 çorba kaşığı gül suyu

Hazırlanışı:

Beyaz kil ve gül suyu bir kaptaki karıştırılır. Temiz olan cilde uygulanır. 15 dakika sonra gül suyu yardımıyla maske cilde uygulanan yerden temizlenir.

Bu maskeyi haftada bir defa kullandığınızda siyah noktalarınızda azalma olduğunu göreceksiniz. Ayrıca düzenli olarak kullandığınızda cildinizdeki siyah noktalar tamamen temizlenecek ve parlak bir cilde sahip olacaksınız.

SEVGİLİNİN KOKUSUYLA KOKULANMANIZ DÜASISIYLA...

Sâre Şüheda BAŞAK

PEYGAMBERİMİZ VE SAĞLIK

Elif KIRAZ

“Zenginlik hoştur, takva ile birlikte olursa zarar vermez. Sağlık, takva ile olursa zenginlikten üstündür. Sağlıklı olmak cennet nimetlerindedir.”

Sağlık yüce ALLAH'ın bize vermiş olduğu en büyük nimetlerdendir. Şüphesiz sağlık ile iman birlikte olduğunda ne denli önemli bir nimet olduğu daha iyi bilinmekte ve ALLAH' a daha fazla şükretmeye vesile olmaktadır. İslamiyet'e göre beden insana verilen en büyük emanettir. Maalesef sıhhatimizin kıymetini de elimizden çıkmadan anlamamaktayız. Bunu bilen Peygamberimiz (s.a.v.) bizi tam 1400 yıl önceden uyarmıştır.

“Beş şey gelmeden önce beş şeyin kıymetini biliniz:
Hastalık gelmeden önce sağlığın, Yaşlılık gelmeden önce gençliğin,
Fakirlik gelmeden önce zenginliğin, Meşguliyet gelmeden önce boş vaktin,
Ölüm gelmeden önce dünya hayatının.”

Yüce RESUL (s.a.v.) her konuda olduğu gibi tıp konusunda da oldukça bilgili ve tüm âlemlere örnek bir kişiydi. Günümüze kadar ulaşan hadislerde sağlıkla ilgili birçok tavsiyede bulunmuştur. Peygamberimizin verdiği tavsiyeler günümüz uzmanlarınca da önerilmektedir.

“O” (s.a.v.) insanlara hastalıkların şifasıyla birlikte yaratıldığını anlatmış ve şifa için gerekli sebepleri yerine getirmeyi tavsiye etmiştir. Bunların arasında ilaç kullanmak ve doktora başvurmak da bulunmaktadır. Bu konuyla ilgili bir hadiste:

“Hak Teâlâ şifasını yaratmadığı hiçbir türlü dert yaratmamıştır. Her kim o şifayı bilirse ilaç edip kurtulur, her kim bilmez ise o derle kalır. Fakat ölümün dermanı yoktur.” buyurmuştur.

Ahirette kişinin sorgulanacağı şeylerden biri de *“bedenini nasıl kullandığı”* sualidir. Şimdi kendi kendimize bir soralım bakalım! Bedenimizi nasıl kullanıyoruz? Hayat mücadelesinde başarılı olmak istiyorsak, sağlıklı olmak ve sağlıklı yaşamak mecburiyetindeyiz. Dünyada huzurlu ve mutlu olabilmek, başkalarına muhtaç olmadan yaşayabilmek, ahirette de hesabı daha kolay verebilmek için sağlığımıza son derece dikkat etmeliyiz.

Sağlığımızı muhafaza etmek ALLAH'ın emridir! Zira Kuran'da; *“Allah yolunda mallarınızı harcayınız! Ve kendi ellerinizle kendinizi tehlikeye atmayınız! Davranışlarınızda dürüst olunuz. Çünkü Allah dürüstleri sever.”* (Bakara suresi/ 195. ayet) buyrulmaktadır.

Peygamberimiz (s.a.v.)'in sağlık konusunda görüş ve tavsiyelerinin bir araya gelmesi ile *“Tıbbi Nebevi”* kavramı ortaya çıkmıştır. Şimdi sizlerle Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'in tam 1400 yıl önce söylemiş olduğu ve Tıbbi Nebevi'de de yer alan bazı tavsiyeleri paylaşalım.

DIŞ AĞRISI: Sirke ile ağızda gargara yapmak, her çeşit diş ağrısını teskin eder. Sirke, diş etlerine ve diş ağrılarına iyi gelir. Semizotu da diş ağrısına karşı iyi gelir.

GÖZ ÇAPAKLARI: Peygamber Efendimiz (s.a.v.): *“Gözlerinize sürme çekmenizi tavsiye ederim. Çünkü sürme (gözyaşını kurutur), göz çapaklarını giderir, gözün görme duyusunu da kuvvetlendirir.”* buyurmuştur.

MİDE AĞRISI: Ağrınız olduğunda bir iki kaşık bal yemeniz size iyi gelecektir.

NEFES DARLIĞI: Süt, bal, çörek otu yağı gibi besinler nefes darlığına iyi gelir. Bunun yanında çörekotu dövülüp bal ile karıştırılarak yenirse nefes darlığı için gayet faydalıdır. Yalnız çörekotundan bir defasında yarım dirhem (1,6 gram), bir günde ise iki dirhem (6,4 gram)den fazla alınmamalıdır.

SES KISIKLIĞI: Ilık su ile yapılmış bal şerbetinin belli bir süre içilmesi faydalıdır. Rafadan yumurta öksürüğe, göğüs tıkanıklığına ve ses kısıklığına karşı pek faydalıdır. Özellikle tatlı badem yağı ile alındığında boğazdaki sertliği alıp giderir. Pırasa ve menekşe yağı da ses tellerine iyi gelir.

ÖZLEMİNİ DUYDUĞUNUZ LEZZETLER

Hafsa KEVSER

Nebiler Nebisine selam olsun! O (sav) ki, açlıktan karnına taş bağlayan peygamber. O (sav) ki, ömrü boyunca tıka basa yemek yememiş peygamber. O (sav) ki, evinde sadece bir öğünden başka yemeği olmayan peygamber! Hayatımıza baktığımızda dolaplarımız, kilerlerimiz dopdolu değil mi? En fakirimizin bile öyle.

Cenab-ı Hakk'ın *"Sen olmasaydın âlemleri yaratmazdım."* (Aclunî Hâkim, Hadisi Kutsi) dediği peygamber olmasına rağmen, kendisini hep kul olarak görmüş; hiçbir şeyi israf etmemiş, az yemeyi tavsiye etmiş, hiçbir nimeti yaratılan hiçbir şeyi hor ve hakir görmemiştir.

Kendisine kızartılmış kertenkele sunulduğunda *"Haram değil ama kavmimin alışkanlıklarından değil."* (Tirmizi) diyerek nazikçe geri çevirmiştir.

Resulullah (sav) şöyle buyurdu: *"Âdemoğlu karnından daha kötü bir kabı doldurmamıştır. Âdemoğluna belini doğrultacak birkaç lokma yeter; mutlaka bundan fazla yemesi icab ederse, midesini üçe bölsün: üçte birini yemek, üçte birini su, üçte birini de nefesine ayırsın."* (Tirmizi)

Yine İbn Ömer'den rivayet edildiğine göre: *"Adamın biri Resulullah'ın (sav) yanında geçirdi. Efendimiz (sav) bunun üzerine "Yanımızda geçirme; dünyada en çok doyanlar, kıyamette en uzun zaman aç kalacaklardır."* buyurmuştur. (Tirmizi)

Efendimiz (sav)'in önem verdiği konulardan biri de israftır. *"Yiyiniz, içiniz ama israf etmeyiniz."* (Buhari) buyurmuşlardır. Bir başka hadisi şerifte *"Sofraya düşen yemek kırıntılarını yiyen bir kimse genişlikte yaşar, çocuğu hakkında da afiyete kavuşur."* (İhya'u Ulumiddin) buyurmuşlardır.

Resulullah(sav)'ın *"Arkadaşlarıyla yediklerinden kul hesaba çekilmez."* (İhya'u Ulumiddin) sözünü esas alarak seleften bazıları arkadaşlarıyla beraber yerken daha çok, tek başına yerken az yedi.

Efendimiz (sav) *"Üç şey vardır ki insan onlardan hesaba çekilmez. Bunlar; sahur yemeği, iftar yemeği ve arkadaşlarıyla beraber yediği yemektir."* buyurmuşlardır.

Kabak hem iyi bir besin maddesi olması hem de şifalı özellikler taşıması sebebiyle sofralarımızdan eksik edilmeyecek yiyeceklerdendir. Peygamberimiz (sas)'in bir davette kendisine ikram edilen yiyeceklerden kabak yemeğine ilgi gösterdiği rivayet edilmektedir.

Resulullah Efendimiz (sav)kabak için "Dimağı besler, akli artırır." buyurmuşlardır. (Deylemi, i.Münavi) Hz. Enes radiyallahu anh anlatıyor: "Bir terzi, Resulullah aleyhissalâtu vesselâm'ı Onun adına hazırladığı bir yemeğe davet etti. Beraberinde ben de gittim. Ev sahibi sofraya arpa ekmeği, içerisinde kabak bulunan bir çorba ve kadid (kurutulmuş et) getirdi. Ben, Resulullah aleyhissalâtu vesselâm'ın tabağın etrafından kabağı araştırdığını gördüm. O günden beri kabağı sevmeye devam ediyorum." (Buhari, Müslim, Muvatta, Ebu Davud, Tirmizi)

Câbir (İbnu Târik) radiyallahu anh anlatıyor: "Resulullah aleyhissalâtu vesselâm'ın evinde huzurlarına çıktım. Yanında şu kabak vardı. "Bu nedir?" diye sordum. "Bu kabaktır, biz bununla yemeğimizi arttırıyoruz" buyurdular."

KABAK OTURTMA

Malzemeler:

6 adet orta boy kabak

3 adet yeşil sivri biber

3 adet domates

1 adet büyük boy kuru soğan

300 gr. kıyma

1,5 yemek kaşığı tereyağı

1 tatlı kaşığı kırmızıbiber

Yarım tatlı kaşığı karabiber-tuz

Yapılışı:

Kıyma ve tereyağını bir tencereye alıp kavuruyoruz. Küçük küçük doğradığımız soğanları ilave edip kavurmaya devam ediyoruz.

Kabuklarını soyup, küçük küçük doğradığımız domatesleri, yine küçük doğranmış yeşilbiberleri, baharatları ve tuzu ilave edip karıştırmaya devam ediyoruz. Domatesler sulanınca ateşten alıyoruz. Yemeğimizin sosu böylece hazırlanmış oluyor.

Dış kabuklarını kazıyıp yıkadığımız kabakların üç tanesini yuvarlak tepsiye halka halka doğruyoruz. Üzerine hazırladığımız sosun tamamını döküyoruz. Geride kalan üç adet kabağı da üzerine doğrayıp dizdikten sonra alüminyum folyo ile kapatıp 200°C fırında pişiriyoruz.

NOT: Arzu edilirse kabaklar kızartılarak da yapılabilir.

Kabağın faydaları: İdrar söktürür, safranın çalışmasını olumlu etkiler. Tohumu, mide parazitlerine karşı kullanılır. Kabak safra sökülmesini artırır, bağırsak ağrılarında, onların kasılmasını, iyileştirir. Metabolizmanın çalışmasını olumlu etkiler, böbreklerin süzerek temizleme fonksiyonlarını güçlendirip koruyonlarının çıkmasını artırır. Kabağı cilt iltihaplanmalarında iltihaplı bölgeye yapıştırmak iyi gelir. Her ay düzenli olarak tüketildiğinde kalp ağrılarında son derece faydalı olur.

KRONOLOJİ

- 571- Fil Olayı. Habeşistan'ın Yemen Valisi Ebrehe, Kâbe'ye saldırdı.20 Nisan 571- İnsanlığın en büyük önderi Hz Muhammed (s.a.v.) doğdu.
- 575 - Dört sene sütannesi Halime'nin yanında kaldıktan sonra ailesine dönüşü,
- 576 - Annesi Âmine ve hizmetçileri Ümmü Eymen ile birlikte Medine'ye gidip babasının mezarını ziyaret etmesi ve dönüşte Ebvâ'da annesinin vefâtı,
- 578 - Dedesi Abdulmuttalib'in vefatı ve amcası Ebu Talib'in himayesine girmesi.
- 583 - Amcası Ebu Talib'le Suriye'ye ticaret kervaniyla gitmesi ve Busra'da Bahîra'nın bu genç çocuğun beklenen son Peygamber olabileceğini sezmesi,
- 591 - Kureyş-Hevâzîn arasında dört yıl süren Ficar harbinde tarafsız kalması ve Hılf'ül Fudûl Cemiyeti'ne girmesi, bununla hep iftihar etmesi,
- 595 - Hz. Hatice'nin kervanını Şam'a götürmesi, Meysere'nin Hz. Muhammed'e hayranlığı,
- 596 - Hz. Hatice ile evlenmesi, Ebu Talib'in nikâh töreninde konuşması,
- 598 - Oğlu Kasım'ın doğması, (Kendisine Ebul Kasım denilmesi)
- 599 - Hz. Ali'nin doğması,
- 600 - Kızı Zeyneb'in doğması,
- 604 - Kızı Rukiye'nin doğması,
- 608 - Kızı Ümmügülsüm'ün doğması,
- 608 - Muhammed'ül Emîn denilen Hz. Muhammed'in Kâbe hakemliği,
- 610 - Hira mağarasında (Ramazan ayında Kadir Gecesi'nde) ilk vahyin gelişi, en yakınlarını İslâm'a davet etmesi. Hz. Hatice, Hz. Ebubekir, Hz. Ali ve Hz. Zeyd'in Müslüman olmaları, Kızı Hz. Fatıma'nın doğumu,
- 613 - Üç yıl gizli davetten sonra Safâ Tepesi'ne çıkıp açıktan davete başlaması,
- 616 - Hz. Hamza ve Hz. Ömer'in Müslüman olmaları,
- 619 - Kureyş'in üç senelik ablukayı kaldırması,
- Hz. Hatice ve hemen peşinden Ebû Talib'in vefatı, Müslümanların sevinçle üzüntüyü bir arada tatması (Hüzün Yılı),
- 620 - Peygamberimizin İslâm'a davet için Taif'e gitmesi, ağır hakaretlere uğrayarak Mut'im bin Adiy himâyesinde geri Mekke'ye dönmesi, İsrâ ve Mi'rac Olayı, Allâhu Zülcelâl'in Peygamberimizi onurlandırması
- Peygamberimizin hac münasebetiyle dışarıdan gelen yabancılarla görüşmesi,
- I. Akabe Biatı. Medineli (Yesribli) 12 kişinin Müslüman olması, beş vakit namaz farz kılınması,
- 621 - II. Akabe Biatı. Peygamberimiz geçen yıl Medinelilere İslâm'ı ve Kur'an'ı öğretmek için Mus'ab b. Umeyr'i göndermişti. Mus'ab'ın gayretiyle 75 kişilik Evs ve Hazreçli, Peygamberimizle gizlice buluştu, O'nu Medine'ye davet etti.
- 622 - Hz. Muhammed'in, dostu Hz. Ebû Bekir'le Mekke'den Medine'ye hicreti, Hicrî takvimin başlangıcı,
- Resûlullah'ın Kuba Mescidi'ni yaptırması,
- Ranuna vadisinde ilk Cuma namazını kıldırması ve ilk hutbeyi okuması, Neccâr oğullarının Resûlullah'ı Medine'ye götürmesi,
- Ebû Eyyûb el Ensârî'nin evinde 7 ay misafir kalması,
- Muhacirlerle Ensar arasında kardeşliğin kurulması,
- Mekke'de nişanlandığı, Hz. Ebubekir'in kızı Hz. Aişe ile evlenmesi,

623 - Medine'de Mescid-i Nebevî'nin ve Hâne-i Saâdet'in yedi ayda inşâsı,
Ezanın meşru kılınması, ilk nüfus sayımı,
Mescidin önünde fakirleri barındırmak için Suffa yapılması, Kiblenin Kudüs'teki Mescid-i Aksâ'dan,
Mekke-i Mükerrerme'deki Kâbe-i Muazzama'ya çevrilmesi, Müslümanlarla Yahudiler arasında vatandaşlık antlaşmasının yapılması,
Medine İslam Şehir Devleti'nin ilk anayasasının hazırlanması, Medine Şehir (site) Devleti'nin kurulması, yönetimin başına Allah Resulü'nün geçmesi, (Müslümanlar hicretle; ezilen horlanan bir cemaatten devlete geçmişlerdi. Hz.

Muhammed (s.a.v.) Mekke'de yalnızca bir peygamberdi. Böylelikle hem peygamber, hem de bir devlet başkanı oldu.) Cihada izin verilmesi,

624 - İslam'da ilk harb olan şanlı Bedir zaferi ve küfrün elebaşı Ebu Cehil'in öldürülüşü, (Yerine Ebu Süfyan'ın geçmesi)

Ramazan orucunun ve zekâtın farz kılınışı, ilk bayram namazı,
Peygamberimizin kızı ve Hz Osman'ın hanımı Rukiye'nin vefatı,
Peygamberimizin kızı Hz. Fatma ile Ebu Talib'in oğlu Hz. Ali'nin evlenmesi,
Yahudilerin Müslümanlara karşı düşmanca harekete başlamaları, münafıkların türemesi,

625 - Uhud harbi, Hz. Hamza'nın şehit olması,

Hz. Hasan'ın doğumu (Ramazan ayında),

Peygamber Efendimiz'in Hz. Ömer'in kızı Hafsa ile evlenmesi,

Bî'r-i Maûne faciası: Necid'e gönderilen 70 muallimin şehâdeti,

Benî Nâdir Gazvesi: Şımaran Yahudilerin sürgün edilmesi,

Hz. Hüseyin'in doğumu, (Şaban ayında)

Tercüme işlerinde Yahudilere güven kalmadığından Hz. Peygamberin Zeyd b. Sabit'e İbrânice öğrenmeyi emretmesi,

626-Peygamberimizin Ümmü Seleme ile evlenmesi,

İçki ve kumarın haram kılınması,

627 - Hendek (Ahzab) Harbi: Medine'yi kuşatan müşriklerin perişan olmaları,

Hendek harbinde hainlik eden Benî Kureyza Yahudilerin cezalandırılmaları,

Peygamberimizin, halasının kızı Cahş kızı Zeyneb'le evlenmesi,

Müreysî (Benî Mustalık) Gazâsı: Bu kabile Medine'ye saldırmak istediğinden susturuldu. Dönüşte ifk (Hz.

Aişe'ye iftira) dedikodusu yayılması,

Teyemmümün meşrû kılınması,

628 - Hudeybiye Antlaşması. Hayber'in Fethedilmesi, Fedek Yahudileri'nin vergiye bağlanması,

Bir Yahudi kadının Hz. Muhammed'i (zehirli etle) zehirleme girişimi,

Peygamberimizin Hz. Safiyye ile evlenmesi, Mut'a nikâhının yasaklanması,

629 - Hudeybiye Antlaşması hükümlerine göre Müslümanların Kâbe'yi ziyaret etmeleri (Umret'ül Kazâ),

Halid bin Velid ve Amr İbnü'l As'ın Müslüman olup Medine'de Müslümanlara katılması, Mu'te Harbi. İslam sancaktarı Zeyd bin Hârise, Cafer-i Tayyar ve Abdullah bin Revâha'nın peşi peşine şehit olmaları, Mu'te Savaşı; Suriye'de Müslümanların Bizans'la ilk karşılaşması idi.

630 - MEKKE'NİN FETHİ, Kâbe'nin putlardan temizlenmesi, Ebu Süfyan ve oğlu Muaviye'nin Müslüman oluşu, Huneyn Gazâsı ve Evtas Savaşı.Savaş ganimetlerinden müellefe-i kulûba (kalpleri İslâm'a ısındırılacak olanlara) hisse verilmesi, Çevredeki bazı Arap emirliklerine elçiler gönderilmesi, Kızı Hz. Zeyneb'in vefatı, Eşi Mâriye'den oğlu İbrahim'in doğumu, Tebük

Seferi. Peygamberimizin son gazâsı. Sulh ve sükûn devresi; elçiler yılı (Senetü'l Vüfûd).70 kadar kabileye heyetler ve muallimler gönderilmesi, bütün kabilelerden gelen heyetlerin Müslüman olduklarını arz etmeleri. Sevgili oğlu İbrahim'in vefatı,

632 - Peygamberimizin Vedâ (ilk ve son) Haccı ve yüz bini aşkın Huccâc'a "Vedâ Hutbesi" verilmesi,

Vefatından üç gün önce Hz. Ali ile Fahd'a dayanarak mescide gelip cemaate namaz kıldırması,

Ashabına hayır temennileri ve son tavsiyelerde bulunması,8 Haziran 632 Resulullah'ın vefatı; **fani** âlemde ebedî âleme göç etmeleri ve ruhunun Refik-i A'lâ'ya (Yüce Dost'a) yükseliş tarihidir.

GÜNLÜK VİRD

“Ya Rabbi niyet ettim günlük virdimi çekmeye”

ÜÇ İHLÂS BİR FATİHA

“Ya Rabbi Peygamber Efendimiz (s.a.v) Hz.lerinin ruhlarına ve bütün geçmiş Peygamber Efendilerimizin ruhlarına, Cihar-ı Yar-ı Güzin Efendilerimiz *EBUBEKİR-İ SİDDİK, ÖMER-UL FARUK, OSMAN-I ZİNNUREYN, ALİ-YEL MURTAZA (r.a)* Hz.lerinin ruhlarına Aşereyi mübeşşerenin evladı Resulullah, zevceyi Resulullah, İmam-ı Hasan, İmam-ı Hüseyin yetmiş iki Şühedanın ve bütün Şühedanın tüm Ashabı Resulullah Hz.lerinin ruhlarına, İmamımız İmam-ı Azam Ebu Hanife, İmam-ı Şafii, İmam-ı Maliki, İmam-ı Hanbeli ve bütün mezhep İmamlarının ruhlarına hediye eyledim vasıl ve hissedar eyle Ya Rabbi.”

ÜÇ İHLÂS BİR FATİHA

“Ya Rabbi, Pirimiz Seyyid Abdülkadir GEYLANİ, Seyyid Ahmed-er RUFAYİ, Seyyid Ahmed-el BEDEVİ, Seyyid İbrahim DUSİKİ, Şeyh Ebu'l Hasan el ŞAZELİ, Şah-ı Nakşibend-i Muhammed Bahaddin, Şah- Mevlana Celaleddin-i Rumi, Şah-ı Hacı Bektaş-ı Veli, Hacı Bayram-ı Veli, Mehmet Muhyiddin ÜFTADE Hz.lerinin ve tüm Pir Efendilerimizin ruhlarına hediye eyledim vasıl ve hissedar eyle Ya Rabbi.”

ÜÇ İHLÂS BİR FATİHA

“Ya Rabbi bütün geçmiş Mürşid-i Kamillerin, Velilerin, Evliyaların, Dervişlerin, Müminlerin ruhlarına, Üstadımız Bayındır Hacı MUSTAFA ÖZBAĞ Efendinin ruhaniyetine ve yaşayan bütün Mürşid-i Kamillerin, Velilerin, Evliyaların ruhaniyetlerine, bütün derviş kardeşlerimizin ve ümmeti Muhammed'in ruhaniyetlerine, Turuk-i Aliyeden ve Akrabay-ı taallukatımızdan geçenlerin ruhlarına hediye eyledim vasıl ve hissedar eyle Ya Rabbi.”

100 defa **SÜBHANALLAHİ VE BİHAMDİHİ, SÜBHANALLAHİ'L AZİM VE BİHAMDİHİ
ESTAĞFİRULLAH EL AZİM**

100 defa **LA İLAHE İLLALLAHU VAHDEHU LA ŞERİKE LEH, LEHU'L MÜLKÜ VE LEHU'L HAMDÜ
VE HÜVE ALA KÜLLİ ŞEY'İN KADİR**

100 defa **ALLAHÜMME SALLİ ALA SEYYİDİNE MUHAMMEDİN VE ALA ALİ SEYYİDİNE
MUHAMMEDİN VE SAHBİHİ VE SELLİM.**

100 defa **KUL HÜVALLAHÜ EHAD. ALLAHÜS SAMED. LEM YELİD VE LEM YÜLED. VE LEM
YEKÜL LEHÜ KÜFÜVEN EHAD.**

100 defa **LA İLAHE İLLALLAH** (Tevhid en az yüz defa, yetmişbine kadar çoğaltılabilir.) Okunabildiği kadar Kur'an okunur, dua edilir. Yukarıda tarif edilen dersi günde en az bir sefer yapmak gerekir. Eğer daha fazla yapmak isterse sabah ve akşam yapılabilir. Daha da fazla yapmak isterse istediği kadar yapabilir. Efdal olanı az da olsa devamlı olandır. Her sabah ve akşam namazından sonra dünya kelamı konuşmadan 7 kez “**ALLAHÜMME ECİRNİ MİN'EN NAR**” ve yine 7 defa “**HASBİNALLAHU VE Nİ'MEL VEKİL**”

Her namazdan sonra, namaz tesbihatı,

33 defa **SÜBHANALLAH**, 33 defa **ELHAMDÜLİLLAH**, 33 defa **ALLAHU EKBER**

1 defa **LA İLAHE İLLALLAHU VAHDEHU LA ŞERİKE LEH, LEHU'L MÜLKÜ VE LEHU'L HAMDÜ
VE HÜVE ALA KÜLLİ ŞEY'İN KADİR** ve 300 defa **LA İLAHE İLLALLAH** (Tevhid en az üçyüz, beşbine kadar çoğaltılabilir.)Dua edilir.

İbn Abbas (r.a) Resulullah (s.a.v)in şöyle buyurduğunu rivayet etti. Kim

“SÜBHANALLAHİ VE BİHAMDİHİ, SÜBHANALLAHİ’L-AZİM VE BİHAMDİHİ ESTAGFİRULLAHE VE ETUBU İLEYH “

(Allah’ı hamd ile tesbih ederim, şanı yüce Allah’ı tenzih ederim. Allah’tan mağfiret talep eder ve ona dönerim.)derse amel defterine hemen yazılır. Sonra Arşa bağlanır. Okuduğu bu dua kıyamet gününde o, Allah’ın huzuruna çıkıncaya kadar mühürlü olarak kalır. Onun işlemiş olduğu hiçbir günah bu duasının sevabını yok edemez.Bezzar rivayet etmiştir.

Ebu Hureyre (r.a) Resulullah (s.a.v)in “Kim günde 100 defa **SÜBHANALLAHİ VE BİHAMDİHİ”** derse günahları denizin köpüğü kadarda olsa bağışlanır.”buyurduğu rivayet edilir.

Ebu Hureyre (r.a) Resulullah (s.a.v) Hz.lerinin şöyle buyurduğunu rivayet etti,”Kim günde 100 defa **“LA İLAHE İLLALAHU VAHDEHU LA ŞERİKE LEH, LEHU’L MÜLKÜ VE LEHU’L HAMDÜ VE HÜVE ALA KÜLLİ ŞEY’İN KADİR”**

(Allah’tan başka hiçbir ilah yoktur. O, tektir,eşi yoktur, Mülk O’nundur.Hamd O’na mahsustur ve O her şeye Kadirdir) derse bu onun için on köleyi hürriyetine kavuşturmaya denk olur.Ona yüz sevap yazılır.Yüz günahı silinir.O gün akşama kadar kendisi için şeytanın şerrinden bir sığınak olur.Bunu onun dediğinden daha fazla söyleyen hariç hiçbir kimse bu amelinden daha faziletlisini yapamaz.BUHARİ, MÜSLİM, TİRMİZİ, İBN MACE

Abdullah b.Amr (r.a) Resulullah (s.a.v)in şöyle dediğini rivayet etti, Kim günde iki yüz defa **“LA İLAHE İLLALAHU VAHDEHU LA ŞERİKE LEH, LEHU’L MÜLKÜ VE LEHU’L HAMDÜ VE HÜVE ALA KÜLLİ ŞEY’İN KADİR”**

derse onun amelinden daha faziletlisini yapan hariç kendisinden öncekilerden hiçbiri onu geçemez ve sonrakilerden hiçbiri de ona yetişemez. Onun aldığı çok sevabı alamaz. İMAM AHMED VE TABERANİ

İbn’u Mes’ud (r.a) anlatıyor. Resulullah (s.a.v)buyurdular ki, Kıyamet günü bana insanların en yakını bana en çok salâvat okuyandır. TİRMİZİ

Hiz. Enes (r.a) anlatıyor. Resulullah (s.a.v) buyurdular ki, Kim bana (bir kere) salât okursa Allah’ta ona salât okur ve on günahını affeder, (mertebesini) on derece yükseltir. NESAI

Enes (r.a) anlatıyor, Kim Kul hüvallahu ehad suresini günde iki yüz sefer okursa, üzerindeki kul borcu hariç, elli yıllık günah (amel defterinden) silinir. TİRMİZİ

Hiz. Enes (r.a) anlatıyor. Resulullah (s.a.v) buyurdular ki, Kim yatağında uyumak isteyince sağ tarafının üstüne yatar, sonra Kul hüvallahu ehad’ı yüz kere okursa Rab Teâlâ kıyamet günü kendisine “sağın üzere cennete gir” diyecektir. TİRMİZİ

Ebu’d Derda (r.a) dan Resulullah (s.a.v)in şöyle buyurduğu rivayet edildi, Her hangi bir kul yüz defa **LA İLAHE İLLALLAH** (Allah’tan başka hiçbir ilah yoktur) derse Allah Teâlâ kıyamet gününde onu yüzü ayın ondördü gibi olarak diriltir. O gün onun amelinden daha faziletli hiçbir kimsenin ameli Allah’a yükseltilmez. Ancak onun söylediğinin benzerini veya daha fazlasını söyleyen hariç. TABERANİ

Haris b. Müslim et-Temimi (r.a) Hz. Peygamber (s.a.v) in kendisine şöyle buyurduğunu söylemiştir. Sabah namazını kıldığında hiçbir şey konuşmadan önce yedi defa **ALLAHÜMME ECİRNİ MİNE’N NAR** (Allah’ım beni cehennem ateşinden koru) söyle. Şunu bil ki sen bugün ölürsen Allah seni cehennemden korunanlardan kılar. Akşam namazını kıldığında da hiçbir şey konuşmadan önce yedi defa **ALLAHÜMME ECİRNİ MİNE’N NAR** söyle. Şunu bil ki sen bu gece ölürsen Allah seni cehennemden korunanlardan kılar. NESAI, EBU DAVUD

MUHAMMED'ÜL EMİN (sav)

Esmâ YILMAZ

“Şöyle bir göz atmakla, Hz. Muhammed’in, bütün vasıflarını ve kahramanlıklarını görmek mümkündür. Bunlardan bazıları peygamberliğinin ilk günlerinde, bazıları da peygamberliğinden sonra olmuştur. Eşsiz mucizeleri gördüğüm zaman, O’nu rütbe bakımından insanların en büyüğü ve en yücesi olarak mütalaa ediyorum. Hatta insanlık O’nun bir benzerini görmemiş ve görmeyecektir de.”

Prof. Bosworth Smith (Mohammed and Mohammadanism, London 1874)

“Ben şahsen Hz. Muhammed’in hayranıyım.” **Sosyolog V.D.Eratsen**

“Bir hayranlık, sürekli bir saygı... Arabistan’ın bu büyük Peygamberinin hayatını ve şahsiyetini inceleyen ve nasıl öğrettiğini, nasıl yaşadığını bilen herkesin bu güçlü Peygamber için ürpertici bir saygıyla dolmaması mümkün değildir. Kitabımda söyleyeceklerimin pek çoğu, çocuklarının bildiği şeyler olsa da ben onları ne zaman yeni baştan okusam, bu Arabistanlı Muallim için hep yeni bir hayranlık, yeni bir saygı duyuyorum.”

**Annie Besant, (Hindistan’ın Bağımsızlık Mücadelesi Liderlerinden)
(THE LIFE AND TEACHINGS OF MUHAMMAD, MADRAS, 1932)**

“Sorunlarının üst üste yığılarak nerdeyse çözülmez hal aldığı günümüzde Hz. Muhammed’e her zamankinden daha fazla muhtacız. Eğer O aramızda olsaydı bütün bunları oturup bir fincan kahve içme rahatlığı ile çözerdi.”

George Bernard Shaw

(İrlandalı dramatist, sosyalist düşünür ve 20.yüzyılın önde gelen tiyatro yazarlarından)

“Daha eski dinler, insanların ruhları üzerindeki hâkimiyetlerini gündün güne kaybetmekte oldukları halde, Hz. Muhammed’in dini bütün kudret ve hâkimiyetini muhafaza etmektedir.”

Dr. Gustave le Bon (Fransız sosyolog ve amatör fizikçi)

“Hz. Muhammed’in (sav) insan olması itibarıyla, bütün insanlık muhakkağ iftihar eder. Çünkü O Zat, ümmî olmasıyla beraber, on üç asır evvel öyle kanunlar ve esaslar getirmiş ki biz Avrupalılar iki bin sene sonra Onun kıymetine ve hakîkatine yetişsek en mesut, en saadetli nesiller oluruz.”

Shebol (1927 Hukuk Kongresi Başkanı)

“İnsanlar her şeyden daha fazla Muhammed’e kulak vermelidir. Diğer bütün sözler, Onun karşısında boş sözlerdir.”

Thomas Carlyle (Meşhur İngiliz Düşünür)

“Meşhur peygamberler, fatihler arasında tarihi ve hayatı, Hz. Muhammed’in Tarihi gibi en ince teferruatına kadar, en mevzük şekilde kayıt ve zapt olunan bir kimse gösterilemez.”

John Davenport (İngiliz bilgin)

“Hiç kimse Hz. Muhammed’in prensiplerinden daha ileri bir adım atamaz. Avrupa’ya nasip olan bütün başarılarla rağmen bizim bütün kanunlarımız, İslâm medeniyetine bakarak çok eksiktir. Biz Avrupa milletleri, büyük medenî imkânlarımıza rağmen Hz. Muhammed’in son basamağına varmış olduğu merdivenin daha ilk basamağındayız.” **Johann Wolfgang von Goethe (Alman Şair ve Yazar)**

“Muhammed, hürmet ve saygıya fazlasıyla lâyıktır.” **Lev Nikolayeviç Tolstoy (Büyük Rus Yazar)**

“Büyük İslâm Peygamberi Yüce Yaratıcı’nın katına çıkıp Onunla buluşmuştur. Ben Mirac’a bütün kalbimle inanıyorum.”

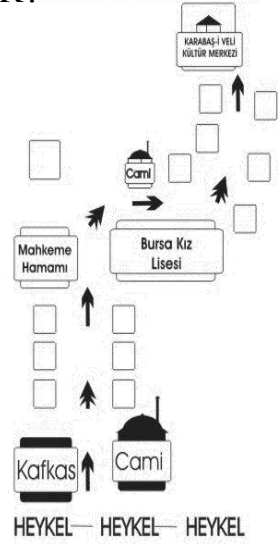
Fyodor Mikhailoviç Dostoyevski (Meşhur Rus Yazar)

**BURSA MEVLANA KÜLTÜRÜNÜ TANITMA VE YAŞATMA DERNEĞİ
KARABAŞ-I VELİ KÜLTÜR MERKEZİNE NASIL GİDİLİR?**

**BURSA
KARABAŞ-I VELİ
KÜLTÜR MERKEZİ**

İbrahim Paşa mah. Çardak sk. No: 2 Osmangazi / Bursa / TÜRKİYE
Telefon: 222 03 85
bilgi@mevlana.org.tr